

విషయ సూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ స్తోత్రము—శ్రీ జేవరకొండ నారాయణశాస్త్రి.	౧౯౭
శ్రీ రామకృష్ణ వచనామృతము—‘మ.’	౧౯౯
శ్రీ వివేకానంద స్మృతి	౨౦౨
మానసబోధ—బాలకవి శ్రీ ఓరుగంటి నారాయణప్ప	౨౦౩
రాణి రాస్మణి దేవి—శ్రీ గుప్తూరి రామకృష్ణారావు, బి. ఏ.	౨౦౭
శ్రీ వాసు దేవ మననము—శ్రీ మాచిరాజు శ్రీ రామకృష్ణ	౨౦౮
ప్రపంచమతములు—శ్రీ నిత్యానందస్వామి	౨౦౯
శ్రీ తురీయానంద లేఖావళి	౨౧౦
సంఘవార్తలు : శ్రీ వివేకానందస్వాములవారి తొంబదియొకటవ జన్మదినోత్సవము	౨౧౩

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

చందాదారులకు

౧. పత్రిక ప్రతిమాసము ౨౧-వ తేదీన వెలువరింపబడును. ఒక వారము, పదిరోజులు దూచి ప్రతి మాసం ఆంధ్రకపోయినయెడల ఉత్తరము వ్రాయుడు.

౨. సంవత్సర చందా రు. ౩ లు మాత్రమే. జనవరి నెల నుండిగాని జూలై నెల నుండిగాని చందాదారులకు జేరవచ్చును. ఇతర మాసములలో జేరదలచు వారికి జనవరి నెల నుండిగాని జూలై నెల నుండిగాని సంచికలు చేర్చిపంపబడును. విడిప్రతి రూ. ౦—౬—౦ లు. హిగ్గిన్ బాదంప నారి స్టాల్ లోగాని, మీ పత్రిక ఏజెంటును గాని ఆడగడు.

౩. ఉత్తర ప్రత్యుత్తరములు వీలైనంతవఱకు ఇంగ్లీషున వ్రాయుచు మీ చందాదారు సంఖ్య నుదాహరింపుడు. ఉత్తరములను “మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ” అను చిరునామాకు వ్రాయుడు.

౪. చిరునామాయందు ఎట్టిమాన్యురిగినను 10 వ తారీఖునకు ముందుగా మా కార్యాలయమునకు చెల్లవలయును. లేనిచో, పత్రిక పూర్వపు చిరునామాకే పంపబడును.

వ్యాసకర్తలకు

౧. కేవలము నైతిక ధార్మిక జైజ్ఞానిక విషయములైన వ్యాసములేకాక, సాహిత్యమునకును కవిత్వమునకును సంబంధించిన ఏ వ్యాసములైనను బంపవచ్చును. సులభ సుందరమగు గ్రాంథిక భాషలో వ్రాయవలయును.

౨. వ్యాసములు అచ్చులో మూడు పుటలకు మించరాదు. ప్రతి నెల మొదటి తేదీకి వ్యాసములు మాకు ఆందవలెను.

౩. వ్యాసములను, విశ్వరూప బంధు గ్రంథములను, వినియోగముగ బంపెడి పత్రికలను “సంపాదకుడు, శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ శ్రీ రామకృష్ణ మిషన్ స్టాడెంట్స్ హాల్, మైలాపూరు, చెన్నపురి” అను చిరునామాకు వ్రాసి పంపవలెను.

౪. వ్యాసము తీరుగ బంపబడవలయుననుచో దగ్గరి స్నేహితి చేర్చి పంపవలయును.

శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

పరిశోధితమగు 1121 మహాపదేశములతో, సంగ్రహ జీవితముతో నలరారుచున్నది.

జీవుడు : సంసారము ; మాయ, గ్రంథములు : గ్రంథులు, బాధగురువులు : బోధగురువులు, తాకికులు : వారి ధోరణులు, ఆత్మోన్నతి ; సాధకులు : వారి యాదర్శములు, పారమార్థిక జీవనమునకు సదుపాయములు, సర్వమత సామరస్యము, జీవుడు : దేవుడు, జ్ఞానము : భక్తి : కర్మము, బ్రహ్మతత్త్వము, సూక్తులు : నీతి కథలు మున్నగు అంశము లిందు తేట తెల్లముగ పసిబిడ్డల కయిన నవగాహన కాగల ఉపమానములతో వివరింపబడియున్నవి.

... ఈ గ్రంథం చదువుతూంటే ఒక్క ఐహికానికీ, ఒక్క ఆముష్మికానికీ కాక, రెంటికీ సంబంధించిన సూక్ష్మలూ, రహస్యాలు, కీలకాలు చక్కగా అరటిపండొలిచి చేతిలో పెట్టినట్లు ఉంటవి...

—ఆంధ్రపత్రిక

సర్వాంగ సుందరమగు చతుర్థముద్రణము!

540 పుటలు

వెల : రూ. 3-4-0

శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము

496 పుటలు

దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము

వెల రూ. 5

ఇది శ్రీ రామకృష్ణుని సమగ్ర జీవిత చరిత్ర. భక్తులెల్లరు జనిత తరింపదగిన దివ్యగ్రంథము.

పండితాభిప్రాయములు

ప్రశస్తమైన వస్తువు, అకలంకమైన జీవితము, లోకోత్తరమైన సంచేశము. దేహమును పులకరింపజేయు ఆధ్యాత్మికానుభవములు—శైలి సరళము, మధురము. భాష నిర్దుష్టము.—సర్వవిధముల నమూల్యమైన గ్రంథరాజము.

—శ్రీ. పా. వే. రాజమన్నారూపాచార్య, గౌ|| ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మద్రాసు.

*** ఈ గ్రంథము విషయానురూపమై సుబోధమైన శైలిలో రచింపబడినదనుటకు ఎట్టి సందేహమున లేదు. *** —శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతముగారు, వాల్తేరు.

*** రచనకూడ మృదుమధురమై సరళమై గ్రంథము చదువ మొదలుపెట్టినప్పటినుంచి ముగించువఱకు తోచనీయదు. *** —శ్రీ మల్లంపల్లి సోమశేఖరశర్మగారు, మద్రాసు.

*** ఈ గ్రంథ మిపుడు సమగ్ర సంస్కారమునుబొంది మనోహరమగు రూపమున గైకొన్నది.

—శ్రీ భూపతి లక్ష్మీనారాయణరావుగారు, మద్రాసు.

ఇట్లు వ్రాయుడు :

శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, చెన్నపురి

శ్రీ వివేకానందస్వామి జీవితచరిత్ర

(అజనన కూర్పు)

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి విరచితము

ఇందు శ్రీ స్వామివారి జీవితవిశేషములు సంపూర్ణముగ వివరింపబడి యున్నవి. ఇంతకు పూర్వము గ్రంథస్థములుగాని ముఖ్య సంఘటనలు శ్రీవారి సోదర శిష్యులవలన విని యిందు గూర్పబడియున్నవి.

పండితాభిప్రాయములు

“ఈ గ్రంథము దివ్యముగా వ్రాయబడినది...”

—కట్టమంచి రామలింగారెడ్డి

“ఈ గ్రంథము తెలుగువారి యింటింటను ఇలువేల్పుగా నుండఁదగినది.”

—వేలూరి శివరామ శాస్త్రి

“...రచనారీతి దివ్యసుందరము...”

—వేలూరి ప్రభాకర శాస్త్రి

432 పుటలు

వెల : రూ. 3-0-0

ప్రబోధరత్నాకరము

ఇందలి గద్యానువాదకుడు శ్రీ చిరంతనానందస్వామి, పద్యానువాదకులు మహాకవి విశ్వనాథ సత్యనారాయణ, కవికోకిల జి. జాషువ. తత్వశాస్త్రాంశములన్నియు నిందు వివరింపబడి యున్నవి.

“...చక్కని తెనుగు అనువాదము... అందమైన అచ్చు, ఆకర్షణీయమైన రూపము...”

—గోలకొండ పత్రిక

“... తత్వశాస్త్ర సారసంగ్రహము ; ముముక్షువుల కిది నిజముగా మార్గదర్శి.”

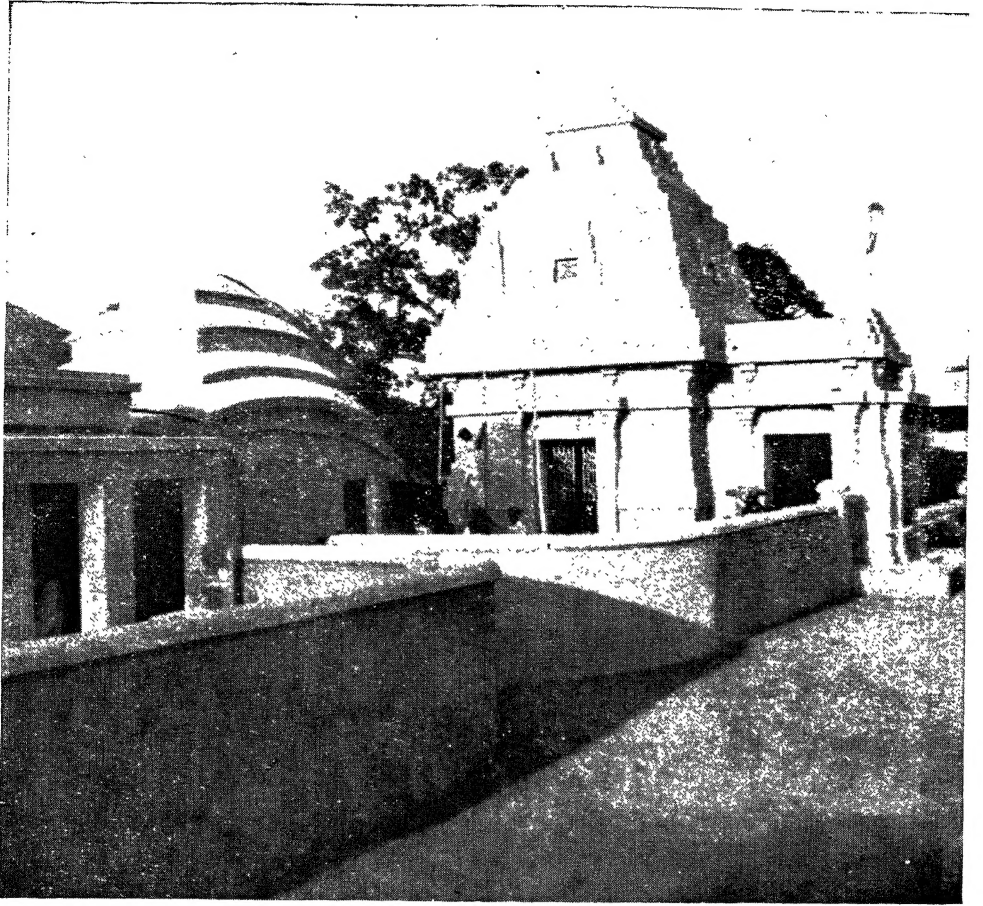
—ప్రజామిత్ర

228 పుటలు

వెల : రూ. 2-4-0

ఇట్లు వ్రాయుడు :

శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, చెన్నపురి

పశ్చిమ బంగాళము హుల్లీ జిల్లా కమ్మరిపుష్కరిణియందలి

శ్రీ రామకృష్ణ నూతన దేవాలయము

శ్రీ రామకృష్ణమత సేవాసంఘ సర్వాధ్యక్షులు

పూజ్యపాదులు శ్రీమత్ శంకరానందస్వాములవారిచే

11-5-1951 న తెఱవబడినది.

(సమానాదారు : డాక్టరు నందలాల్ బోసు)

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౯

౧౯౫౩ - ఫిబ్రవరి : : నందన - మాసము

సంచిక ౮

శ్రీ రామకృష్ణస్తోత్రమ్

శ్రీ దేవరకొండ నారాయణశాస్త్రి

శ్లో॥ శ్రీకాళీ పదసారసస్థమధుసానోన్మత్త భృంగప్రభుం।
శ్రీకాళీగుణనామక్రీడ సుధాంభోరాశి మగ్నప్రభుం।
శ్రీకాళీనిలయే వసన్త మనఃకుం శ్రీ రామకృష్ణప్రభుం।
శ్రీకాళీప్రియనందనం త్రిజగతాం బంధుం ప్రవచే సదా॥

1

శ్లో॥ ఓం తత్సత్ పదవాచ్యమంతరహితం శ్రీరామకృష్ణేశ్వరం।
విద్యాసార భృతాంతరంగమనులం విద్యావిహీనం గురుం।
వందే సుందర దేహధారిణ మనంగాకారవంతం ముదా।
మే దేయా దమృతత్వసౌఖ్య మతులం శ్రీరామకృష్ణప్రభుః॥

2

శ్లో॥ హేమానవా శృణుతివై యనిమోక్షకామాః। “శ్రీరామకృష్ణ” ఇతి కశ్చన మోక్షదాతా।
లోకేఽస్తి తం భజత నిర్మలభక్తియుక్తాః। వోఽగ్రీష్టసిద్ధి మచిరాత్ సకరిష్యతీడ్యః॥

3

శ్లో॥ యో “సేతిసేతీ”తి విచారవేద్యః। సర్వత్ర పూర్ణోపి నమూఢవేద్యః।
తం రామకృష్ణం పరమాత్మరూపం। వందే సదానంద మరందసింధుం॥

4

శ్లో॥ నదుప్తనాశాయ సరామకృష్ణః। గృహీతవాన్ కాయమపూర్వశీలం।
కింతు ప్రదాయేశ్వర భక్తిభావం। కర్త్యం సుదుష్టానపి శిష్టనర్యాన్।
వందే తమత్యద్భుత శక్తిమంతం॥

5

శ్లో॥ సదా ఖుదీరామకుహారరత్నమ్। భిజామ్యహం భారతియోగిరత్నం।
ముముక్షు సంఘాత మనశ్చకోర। వశేషతాంత్య దినోడునాథం॥

6

- శ్లో॥ “బోధయితుం లోకాయత్వం వై । భావముఖావస్థాయా మాస్వే”
తి జగజ్జననీ చాజ్ఞాం కస్తైస్తా దత్తవతీ తం జ్ఞపతిం వందే॥ 7
- శ్లో॥ రూప్య స్ఫురోస్య వృశ్చిక విషవద్ । బాధా మకరోద్యస్య శరీరే ।
గురుదేవం తం నిరుపమశీలం । త్యాగాకారం వందేభక్త్యా॥ 8
- శ్లో॥ గాంధ్యరవిందరవీంద్రాది మహా । పురుషైర్వినుతం గురుగుణశరణి ।
మద్గురు వరగురు గురుదేవం తం । ప్రణమామి నమామి పునశ్చపునః॥ 9
- శ్లో॥ అచలసమాధౌ యష్టణ్మాసా । స్తప్థా సోఽస్మాన్ గురురాడవతాత్ ।
తం భగవద్దర్శక వర్యమహం । ప్రణమామి నమామి పునశ్చ పునః॥ 10
- శ్లో॥ రామకృష్ణభగవత్ సమదై వమ్ । రామకృష్ణగురుతుల్యగురుర్యా ।
నాస్తి నాస్తి దివివాఽపిచ భూమా । తం నమామి గురుదేవ మఖండమ్॥ 11
- శ్లో॥ రామకృష్ణగురు వచ్చ విముక్తిం । కే దమఃస్య గురవో మనుజేభ్యః ।
రామకృష్ణగురువత్ పరితప్తః । కోగురుర్వదతే శిష్యవిముక్త్యై॥ 12
- శ్లో॥ “యస్తు రామశ్చ కృష్ణశ్చ । స ఏవాసౌ రామకృష్ణః”
ఇతియో హ్యనదత్ తే॥ ప్రణమామి పదేపదే॥ 13
- శ్లో॥ ప్రభూత ప్రభావం ప్రతీత ప్రకాండమ్ । ప్రపన్నప్రపంచ ప్రహర్షప్రదం వై ।
ప్రపూజ్య ప్రధానం ప్రధానాత్ పరం తం । ప్రసన్న ప్రకాశం భజే రామకృష్ణం॥ 14
- శ్లో॥ సుపర్వాణ వంద్యం సుదుర్దర్శరూపం । మహానందవార్ధిం మహాధీరలభ్యం ।
నిరాకార మాకార కర్తార మీశం । తురీయం నిరంతం గురుం తం స్మరామః॥ 15
- శ్లో॥ ధరణీసుర రూపధరోఽఖిలరాట్ । పరహంసవరః కురుతాత్ కుశలం ।
జగదేకగురుం జ్ఞవరం వరదం । ప్రణమామి నమామి పునశ్చ పునః॥ 16
- శ్లో॥ భజామి రామకృష్ణదేవ మంబికానిభం ముదా ।
జపామి రామకృష్ణదేవ దివ్యనామ సర్వదా ।
స్మరామి రామకృష్ణదేవ మూర్తి మార్తి హరిణీం ।
కరోతు మంగళాని న స్సరామకృష్ణ రూపధృత్॥ 17
- శ్లో॥ ఇమం శ్రీ విరజానంద గురవేఽహం సమర్పయే ।
సర్వాంతరాత్మా భగవాన్ రామకృష్ణశ్చ తువ్యతు॥

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రామకృష్ణాయ !

శ్రీ రామకృష్ణ వచనామృతము — 'మ.'

దక్షిణేశ్వరమున శ్రీరామకృష్ణ 'మ.' ల సంభాషణము

19-12-1883.

శ్రీ రామకృష్ణ గురుదేవుడు దక్షిణేశ్వరమున బిల్వవృక్షచ్ఛాయను 'మ.' తో మాట్లాడుచుండెను. అది ఉదయము తొమ్మిదిగంటల వేళ. ఆ బిల్వవృక్షము శ్రీ రామకృష్ణ గురుదేవుని సాధనభూమి. అతినిర్జనస్థానము. దానియంతరదిశను ప్రేలుడుమందు కార్హానా గోడగలదు. పడమటిదిశను నరుగుడుచెట్ల 'చౌచౌ' మను శబ్దము మనోభేదనప్రాయమై ఎల్లప్పుడు వినిపించుచుండెను. అటుపయిన భాగీరథీనది. దక్షిణదిశయందు పంచవటి కనిపించుచున్నది. ఎంచుజూచినను చెట్లసమూహమువలన సరిహద్దు గోడలేవియు కనిపించుటలేదు.

రామ:—('మ.' తో) కామినీకాంచన త్యాగమునినా ఏమియు నెఱవేటదు.

'మ.':—ఎందువలన? 'ఓ రామా! సంసారము భగవద్గ్రహీతమయినచో దానిని త్యజంపుము' అని శ్రీరామచంద్రునకే వశిష్ఠులు పదేశించియున్నారగదా!

శ్రీరామ:—(గొలదిగ నవ్వుచు) అది రావణవధకొఱకే బోధింపబడినది! అందువలన

శ్రీరామచంద్రుడు సంసారమగ్నుడై వివాహమయ్యెను.

'మ.' అట్టే ఆశ్చర్యపడి కొయ్యవలె నిర్విణ్ణుడైపోయెను.

శ్రీ రామకృష్ణ గురుదేవు డిట్లు పలికి తన గదికి పోవుటకై పంచపటి కభిముఖముగా నడువ నారంభించెను. పంచపటి చేరగనే శ్రీ గురుదేవుడు 'మ.' తో మఱల మాటాడ మొదలుపెట్టెను. సుమారు పదిగంటలయ్యెను.

'మ.':—ఏమండీ! నిరాకారసాధన నవలంబింపరాదా!

శ్రీరామ:—అందులకేమి యభ్యంతరము! కాని అది అత్యంతకష్టమయినది. *

పూర్వములు ఎంతో తపమొనరించి బ్రహ్మ యెట్టి వస్తువో కనుగొని తమలోకాము అనుభవించెడివారు. వారెంతయో కష్టపడువారు. తమకుటీరములనుండి యుదయము న్ననే వెడలి దినమంతయు తపమొనర్చి సాయంకాలమునకు దిరిగివచ్చెడివారు. ఆ పిమ్మట ఏవో కండమూలఫలాదులు రెండు భక్షించెడివారు.

* వ్రో. కేశోధికతరస్తేషా మవ్యక్తానక్తచేతసామ్
అవ్యక్తా హి గతిర్దుఃఖం దేహవద్ధిరవాప్యతే. -గీత. 12-5.

ఈ సాధనయందు బుద్ధిప్రభావ మణుమాత్రమును నుండరాదు. రూపరసగంధస్పర్శముల విషయములకు మనస్సున చోటుండరాదు. అప్పుడే మనస్సు శుద్ధమగును. శుద్ధమనస్సే శుద్ధాత్మ. మనస్సున విషయవాంఛలు సంపూర్ణముగ నశింపవలయును.

ఆ సమయమున మఱియొకస్థితి కలుగును. ఆ స్థితియందు 'భగవానుడే కర్త' నేను అకర్తను' అన్న భావము స్ఫురించును. అంతట 'నేను లేనిచో ఇతరుల నుఖదుఃఖములు జరుగనేరవు' అన్న అజ్ఞానభావము నశించును.

ఒక మతస్థుడగు సాధువును ఒకానొక దుష్టుడు కొట్టెను. ఆ సాధువు స్పృహతప్పి పడిపోయెను. చేతనము కలిగిన సమయమున నెదుటివారు 'మీకు ఎవరు పాలుపోయుచున్నా' రని అడుగగా 'ఎవరు నన్ను గొట్టిరో వారే నాకు పాలుపోయుచున్నార' అని బదులు చెప్పెను.

'మ.' :—ఇది నే నెఱుగుదును.

శ్రీరామ :—తెలిసినంతమాత్రమునచాలదు. మనస్సున భారణచేయవలయును. విషయ చింతలు మనస్సును సమాధిస్థితిని బడయ నీయవు.

విషయబుద్ధి సమస్తమును నొకేపరి త్యజించినచో స్థితసమాధి లభించును. అట్టి స్థిత సమాధి కలిగినచో దేహత్యాగము సంభవించును. అందువలననే 'భక్తి - భక్తులు'—వీరితో నుండవలయునని నా యభిలాష. అందువలన శరీరమునందును మనస్సు కొద్దిగా గలదు.

మన్తనసమాధి మఱియొక విధమయినది.

* కమ్యరపుష్కరణియందు. 'నాది' అన్న మమకారమును మాటలతో సయితము నంటరాదని శ్రీరామకృష్ణ గురుదేవుడు 'మా' యూరు అనుటకు బదులు 'ఆ యూరు' అని పలికెడివారు.

అనగా, హఠాత్తుగా చెదరిన మనస్సును పదిల పఱచుట, తెలిసినదా?

'మ.' :—చిత్తము.

శ్రీరామ :—చెదరిన మనస్సును పదిలపఱచుట! ఈ సమాధి ఎంతో కాలముండదు. విషయాసక్తులు ప్రభవించి దానికి భంగము కలిగించును. యోగుల యోగము భంగమగును.

ఆ యూరియందు * గోడలోని బారియలలో ముంగిసలు నివసించుచుండును. అవి బారియలలో నున్నప్పు డెంతో హాయిగా నుండును. కొందఱు వాని తోకలకు ఇటుకలు కట్టుదురు. అప్పుడవి ఆ యిటుకల భారమువలన వెలుపలికి వచ్చును. అవి యెన్నిసార్లు లోనికిజోయి హాయిగా నుండదలంచినను ఇటుకల భారము వానిని బయటికి లాగుచుండును. విషయాసక్తు లిట్టివే. యోగిని యోగభ్రష్టుని జేయును.

విషయాసక్తులు గల మానవులకు సయితము సమాధి, అపుడపుడు కలుగుచుండును. సూర్యుడుదయించినపుడు పద్మములు వికసించును. కాని సూర్యుడు మేఘమువలన ఆచ్ఛాదితుడయినపుడు పద్మములు ముకుళించును. విషయసమాహామే మేఘము.

'మ.' :—సాధనలొనరించుటవలన మనకు భక్తిజ్ఞానములు రెండును లభింపవా?

శ్రీరామ :—భక్తితో నున్నచో రెండును లభించును. అవసరమని తోచినచో భగవాను డట్టివానికి బ్రహ్మజ్ఞానమును సయిత మిచ్చును. మిక్కిలి శ్రేష్ఠులగువారికి రెండును ఏకకాలమున లభింపవచ్చును. శ్రీ చైతన్యప్రభువువలె

నీశ్వరకోటికి జెందినవారికి ఇట్లు జరుగును. జీవకోటిమాట వేఱు.

వెలుతురు పంచవిధములు. దీపకాంతి, వివిధాగ్నుల వెలుగు, చంద్రకాంతి, సూర్య ప్రభ, ఆ పిదప సూర్యచంద్రుల అన్యోన్యమగు వెలుగు. భక్తి చంద్రునివంటిది. జ్ఞానము సూర్యునివంటిది. అపుడపుడు సూర్యాస్తమయ మునకు పూర్వమే ఆకాశమున చంద్రోదయమగు చుండును. అవతారపురుషుల భక్తిచంద్రుడు జ్ఞానసూర్యుడు ఒకేసమయమున ప్రకాశించు చుండురు.

తలచినచో ఏకకాలమున భక్తిజ్ఞానములు అందఱకును కలుగునా? అదంతయు ఆధార విశేషము. కొన్ని వెదుళ్లయందు రంధ్రము పెద్దదిగను కొన్నిటియందు చిన్నదిగను నుండును. భగవద్వస్తువును భరించుటయందు అందఱును సమాన—అధికారదా? సేరు పట్టు చెంబున రెండు సేర్ల పాలు పట్టునా?

‘మ.’:—ఎందువలన? ఆయన కృపవలన నేమియు జరుగదా? ఆయనకృప కలిగినచో సూది బెజ్జముగుండ ఒంటెనుగూడ దూర్చ వచ్చునని వచింతురుగదా!

రామ:—కాని, కృప అంత సులభ

ముగా లభించునా? భిక్షుకు చౌక దమ్మిడీ నడిగినచో నిత్యము, ‘రైలుచార్జి’ అడిగిన?

‘మ.’ ఏమియు బదులుచెప్పుకుండ నిలుచుకొనియుండెను. శ్రీ రామకృష్ణ గురుదేవుడు గూడ నూరకుండెను. పిదప హఠాత్తుగా ‘అవును, కొన్ని ఆధారములందు ఆయనకృప వలన రెండును కలుగవచ్చును.’

‘మ.’ శ్రీ గురుదేవునకు నమస్కరించి బిల్వవృక్షచ్ఛాయకు బోయెను.

అతడు మఱిలినచ్చుటకు మధ్యాహ్నము దాటిపోయెను. కాలాతిక్రమణమయినదని శ్రీ రామకృష్ణ గురుదేవుడు బిల్వవృక్షాభిముఖుడై పోవుచుండెను. ‘మ.’ ఆసనము, చెంబు పట్టుకొని పంచవటియొద్ద శ్రీవారిని కలిసికొని వారికి సాష్టాంగప్రణామ మొనర్చెను.

శ్రీరామ:—(‘మ.’ తో) నిన్ను వెదకుటకు బయలుదేరితిని. ఇంతసేపయినదిగదా! ఒకవేళ గోడదాటి పారిపోయితివేమో యనుకొంటిని. ఉదయమున నీ కనుల స్థితిని జూచునప్పటికి నారాయణశాస్త్రివలె పారిపోవుదువని తలంచితిని. పిదప ‘అట్లు పారిపోవువాడు గాడు, చక్కగా ఆలోచించియే ఏ కార్యము నయినను చేయు’నని తోచినది.

శ్రీ వివేకానందస్మృతి

[భగవంతుని నెవరును జూపనేరరు. ఆ భగవద్దర్శనము ఇంద్రియగోచరము కానిదగుటయే యిందులకు గల ప్రబలకారణము. కాని భగవత్సాక్షాత్కారము నందినవారిని మన మపుడపుడు జూడవచ్చును. వారి ఆధ్యాత్మికజీవనము, ప్రపంచమున వారు వ్యవహరించు రీతి—వీనినిబట్టి వారు భగవత్సాక్షాత్కారభాగ్యము బడసినవారని మనము తెలిసికొనవచ్చును. ఇటీవల భారత దేశమునం దవతరించిన మహాపురుషులలో శ్రీ వివేకానందులవా రొకరని సమస్త జగత్తు నెఱిగిన విషయము. ఆ మహాపురుషునితో నెంత స్వల్పకాలము కలిసియున్నను ఎందరో తమ జీవిత మంతయును నిత్యనూతనము జేసికొని యున్నతనీతికి రాగలిగిరి. అట్లు శ్రీ స్వామివారితో కలిసి కొను భాగ్యమును బడసి తమ జీవితమును సంపూర్ణముగ పవిత్రముజేసికొని జీవితాంతము (1949) వఱకు శ్రీవారి గుణకీర్తనము చేయుచుండిన జోసఫీన్ మెక్లెడ్ (Josephine Macleod) ఇట్లు తన స్మృతిని వ్రేడించుచున్నది. ఈ స్మృతి పఠనమున శ్రీ స్వామిలవారి మహత్త్వము, ఉచారస్వభావము అత్యద్భుతమును కూలంకషమునగు నైపుణ్యము తేటతెల్లము కాగలవు.

—సంపాదకులు.]

(గత సంచిక తరువాయి)

ఒకనాడు వర్షము కురియుచుండ, శ్రీ స్వాములవారు, సింహాశ్రమమునుండి వచ్చిన బౌద్ధ భిక్షువు అనగారిక ధర్మపాలుని మాయొద్దకు దీసికొనివచ్చిరి. ఆ సమయమున నేను, ఓలి బుల్ కన్య, సోదరి నివేదితయు కలిసి ఆ చిన్న యింట నివసించుచుంటిమి. పాశ్చాత్యమహిళలు చిన్నయింటినిగూడ ఎట్లు చక్కబఱచి వాసయోగ్యమొనర్చి, ఎట్లు నివసించుచుండిరో చూపించుటనిన శ్రీవారికి ఎంతయో ప్రీతి.

1895 వ సంవత్సరము మేనెల 12 వ తారీఖున మేమెల్లరము కాశ్మీరమునకు బయలుదేరితిమి. మార్గమధ్యమున నై నిటాలున విశ్రమించితిమి. అచట వందలకొలది ప్రజలు శ్రీవారిని కలిసికొని వారికి చక్కని (Hill-Pony) గుఱ్ఱమును దీసికొనివచ్చి బహూకరించి దానిమీద శ్రీవారిని కూర్చోబెట్టిరి. పిమ్మట వారందరును దోయిళ్లతో పూలుబట్టి మార్గ

మంతట జల్లిరి. అది చూచినంతట నాకు బై బిలువాక్యము స్ఫురించినది. క్రీస్తు జెరూసలేము వెళ్లుచుండగా ప్రజలు ఆయనయెదుట పూలు చల్లిరిని బై బిలున జెప్పబడియున్నది. ఈ పుష్పములు చల్లుట ప్రాచ్యదేశమునందే అలవాటు అని ఆ సమయమున నాకు స్ఫురించినది. శ్రీ స్వాములవారు మూన్నాళ్లు మమ్ము సంపూర్ణముగా వదలి యెచ్చటికో వెళ్లిపోయిరి. మే మొక హాటలున నుంటిమి. తరువాత వారు మమ్ము బిలిపించిరి. శ్రీవా రొక చిన్నయింట నొక మంచముమీద గూర్చొని యుండిరి. మమ్ము జూచినంతటనే శ్రీవారికి నిర్భరానందము కలిగినది. శ్రీవారికి మేము సంపూర్ణ స్వాధీనత నొసగితిమి. మేము శ్రీవారితో వెళ్లుచున్నప్పటికిని వారినిగూర్చి మేమేమియు లక్షించెడివారము గాము. మేమును శ్రీవారికి భారముగ నుండినవారము

గాము. ఎట్టి వినోదములకుగూడ అవసరము లేకుండెడిది.

అచటినుండి మేము ఆల్మోరాకు బయలు దేరితిమి. అచట శ్రీవారు సేవియరు దంపతుల ఆతిథ్యమును స్వీకరించిరి. మేమందఱము నొక 'బంగళా' అద్దెకు దీసికొని నెలనాళ్లుంటిమి.

మేమచట నుండగా, గుడ్విక్ మహాశయుడు పరమపదించినట్లు తెలియవచ్చినది. శ్రీవారి పలుకు విన్నంతనే హిమభూయిష్టమయిన హిమాలయపంక్తి నెంతోకాలము ఏకదృష్టితో జూచుచు కూర్చొనిరి. పిమ్మట నాచివరియుపన్యాసము ముగిసినది అని హఠాత్తుగా బలికిరి. ఆతర్వాత శ్రీవా రెన్నడును బహిరంగోపన్యాసము నొసగినవారు కారు.

ఆల్మోరానుండి జూన్ 25 న కాశ్మీరము నకు బయలుదేరితిమి. రావల్ పిండివఱకు రైలున పయనించితిమి. అచటినుండి 'టాంగా' మీద బయలుదేరితిమి. ఆ కాశ్మీరమున మేము నాలుగుమాసములుంటిమి. అచట మాకును శ్రీవారికిని జరిగిన సంభాషణలు చాలవఱకు సోదరి నివేదిత తన గ్రంథములందు ప్రతిబింబింపజేసినది. శ్రీవారు ప్రతిదినము ఉదయము 5 ఘంటలకు లేచి చుట్ట గాల్చుకొనుచున్న పడవవారితో మాటాడెడివారు. ఆ చప్పుడు విని మేమును మేల్కొనెడివారము. ఆ పిమ్మట దాదాపు రెండుఘంటలకాలము మేమెల్లరము పచార్లుచేసెడివారము. సూర్యోదయము హెచ్చునంతవఱకు శ్రీవారు 'మహమ్మదీయుల దండయాత్రలతో భారతదేశ మెట్లు అణగారిపోయినదియు' విశేషముగా వివరించుచుండెడివారు. భారతీయ నాగరికత, శిల్పకళానైపుణ్యము, భారతీయుల ఆచారములు—ఇవన్నియు బోధించుచు శ్రీవారు తన్మయులై మైమఱచెడివారు.

అచటినుండి మేము 'బరముల్లా' వెళ్లితిమి. ఆనగరము ఇటలీయందలి వెనీసునగరమును బోలినది. అందలి వీధులన్నియు కాలువలే. మేమొక చిన్నపడవను దీసికొంటిమి. మేము నిటు తిరుగుచుండగా వ్యాపారులు కొందరు తమ సరకుల విక్రయించుకొనుటకై తమ చిన్న పడవలలో మమ్మెదుర్కొనెడివారు. మేము మూడు పడవల దీసికొంటిమి. ఒక్కొక్కదానికి నెలకు ముప్పదిరూపాయల అద్దె. పడవలనడుపు కూలీలు కుటుంబమునందలివారెల్లరు—భర్త భార్య బిడ్డలు—అందరు నడిపెడివారు. వారు వంటచేయుచో గమగమలాడెడిది. అది గ్రహించి మీ వంట (ఆహారము) కొంచెము పెట్టుడు అని వారిని అడుగుకొని రుచిచూచెడివారము.

అచట నుండగా శ్రీ స్వాములవారిని జూచుటకై పండితులు తంజోపతండములుగా వచ్చెడివారు. వారు శ్రీవారిని మమ్మును జూచి 'స్వామీ, మీరేల వీరిని జేరదీసితిరి. వీరు మ్లేచ్ఛులు, అస్పృశ్యులుగదా' అని పలికెడివారు. ఒక్కొక్కపుడు కొందరు పాశ్చాత్యులు మమ్ము సమీపించి 'ఏమిటి? ఈ స్వామిజీ తల పాగలేని ముండితమ స్తకముతో మిమ్మగౌరవ పఱచుచున్నాడు. మీకింకను అవగాహన కాలేదా?' అని హెచ్చరించెడివారు. వారందరును వెళ్లిన పిమ్మట మేమును శ్రీ స్వాముల వారును కలిసికొని మామా నాగరికతలయందు గల వెజ్టిపట్టుదలను దలంచుకొని కడుపుబ్బ నవ్వుకొనెడివారము.

పిమ్మట భారతదేశమునందలి ముఖ్యక్షేత్రములగు లాహోరు, ఢిల్లీ, కలకత్తా మున్నగు వానిని మాకు జూపుటకై శ్రీ శారదానంద స్వాములవారిని నియమించి, శ్రీవారు కలకత్తాకు

వెళ్లిపోయిరి. మేమీ యాత్ర సలిపి కలకత్తా చేరునంతలో శ్రీ స్వాములవారు మేమున్న యింట నొక మఠమును స్థాపించిరి. ఈ మఠము కొఱకు ఓలిబుల్ సతి ఎన్నియోవేల డాలర్ల నొసగినది. నాయొద్ద పైకమంతగా లేకపోయినది. కావున ఎనిమిదివందల డాలర్లు ఎంతో కష్టముమీద సేకరించితిని. ఒకనాడ ధనమును దీసికొని శ్రీ స్వాములవారినిజూచి, 'స్వామీ, ఇదిగో ఈ స్వల్పమయిన కానుకను మీ రెండులకయినను వినియోగింపుడు' అని చెప్పితిని. 'అట్లా, అట్లా' అని శ్రీవారు రెండు పర్యాయము లడిగిరి. 'ఔ' నని నేనంటిని. పిమ్మట 'ఎంతధనము దెచ్చితివి?' అని యడఃగగా 'ఎనిమిదివందల డాలర్లు' అని చెప్పితిని. వెంటనే దగ్గరనున్న త్రిగుణాతీతానందస్వామిని బిలిచి 'ఇదిగో, తీసికొనివెళ్లి యిప్పుడే ముద్రణ యంత్రమును కొనుము' అని పలికిరి. వారును ముద్రణయంత్రమును గొని శ్రీ రామకృష్ణ సంస్థవారి ఉద్బోధన మాసపత్రిక (బెంగాలీ భాష) ను బ్రారంభించిరి.

1899 వ సంవత్సరము జూలై మాసమున శ్రీ స్వామివారు సోదరి నివేదిత సోదరి క్రిస్టైన్ లతో ఇంగ్లండునకు దిరిగి వచ్చిరి. అక్కడ నుండి అమెరికాకు వచ్చిరి. అమెరికాయందు మునుపు శ్రీవారుండిన గృహమునే వారి కొసగితిమి. అపుడు శ్రీ తురీయానంద అభేదానందస్వాములవారును శ్రీవారితో నుండెడివారు. సోదరి నివేదిత, ఓలిబుల్ సతి యున్నపు డచటికి వచ్చియుండిరి. మేమెల్లరమును శ్రీ

స్వామివారికి గౌరవప్రతిపాదకముగ కుటుంబ మైతిమి. మా అక్క లగ్గెటు సతిని శ్రీవారు 'అమ్మా' యని పిలుచుచు ఆమెయొద్దనే భోజనమునకు గూర్చొనెడివారు. శ్రీవారికి చాకొలేట్ ఐస్ క్రీమ్ తినుటయు దెంతో అభిరుచి. 'నేనుగూడ చాకొలేటును * గనుక నాకు దాని యుం దమితప్రేమ' అని శ్రీవారు పలికెడివారు.

ఒకనాడు మేము కొన్ని స్ట్రాబెర్రీ పండ్లను (Straw-Berry fruits) తినుచుంటిమి. అందొకరు 'ఏమండీ స్వామిజీమీ కివి యిష్టమా' యని ప్రశ్నించిరి. 'నేను వానినెన్నడు రుచి చూడలేదు' అని శ్రీవారు పలికిరి.

ఒకరు : అబ్బా! ఎప్పుడును రుచిచూడలేదా? మీరు ప్రతిదినమును వానినే తినుచున్నారు.

స్వామివారు : ఓ, దానిమీద మీరు మీగడ వేయుచున్నారు. గుండ్రాళ్లమీద మీగడ వేసినచో అవియును బాగుగనే యుండును.

సాయంకాలములయందు గూర్చొని శ్రీవారు సంభాషింప మొదలుపెట్టినచో మాటలనందట ఎవరయినను 'స్వామిజీ! ఆ విషయమున నే నేకీభవింపజాల'నని పలికినచో 'అది నీకుగాదు' అనియును ఎవరేని 'స్వామిజీ ఈ విషయము అత్యంతము ఉత్తమోత్తమము' అన్నచో 'అదీ నీకొఱకే' అనియు పలుకుచు ప్రతివారి భావమును కొంచెమయినను నొప్పింపక రంజింప జేయుచుండెడివారు.

(సకేషము)

* శ్రీవారు చాకొలేటు రంగును బోలిన తమ శరీరచ్ఛాయను నూచించుచున్నారేమో!

మా న స బోధ

బాలకవి శ్రీ ఓరుగంటి నారాయణప్ప

(గత సంచిక తరువాయి)

- తే॥ గీ॥ ఎవడు సచరాచరంబుల శ వెల్లుచుండు; ఎవడు లేకున్నతనువిది శ యెఱుగ శవమొ
ఎవడు పుట్టించు పాలించు శ నెనగ ద్రుంచు; అట్టి సచ్చిత్సూక్ష్మాత్మ నీరవరయు మనస! 76
- తే॥ గీ॥ తెలియబాలున నెయ్యి, మృత త్తికనుఘటము; మహిని జలమందుమంచు, సరమానముగను
ఎట్లుగలదట్లు పరమాత్మరయెనగ జగతి; కార్యకారణరూపమై శ కలడు మనస! 77
- తే॥ గీ॥ కలడా దేవుడు లేడంచు శ కలతయేల?; వేదగీతాదిశాస్త్రముల్ శ వివిధగతుల
కలడు దేవుడు గలడంచు శ ఖండితముగ; చాటి చెప్పుచునున్నవి శ సతము మనస! 78
- తే॥ గీ॥ అట్టి వేదోక్తులక నమ్మి శ యర్థితోడ; కర్మభక్తులవిజ్ఞాన శ ధర్మవిధుల
జనక ప్రహ్లాదశుకముని శ సజ్జనాళి; ముక్తిబాంధర చిన్నిత శ మున్ను మనస! 79
- తే॥ గీ॥ ఎపుడా జనినట్టి భక్తుల శ నిపుడు నమ్మ; నెట్లనగ నీయుగంబున శ నెనగియున్న
గోపన, కబీరు, పోతన, శ కూర్మి త్యాగ; రాజు ముక్తులుగా లేడె? శ రక్తి మనస! 80
- తే॥ గీ॥ రామకృష్ణాదిభక్తులు శ రక్తితోడ; దై వదర్శనఘనుబొంది శ ధన్యులౌచు
మనకు నాచారిజూపంగ శ మాన కెపుడు; జాతిననుబోధలక విను శ సమత మనస! 81
- తే॥ గీ॥ ఏల సందేహ మిక నీకు శ నెల్లకాల; మాత్మనమ్మిక హృదయాన శ నంటజేసి
నాస్తికంబునువీడి సరనాతనమగు; బ్రహ్మచింతనజేయు మా శ భక్తిమనస! 82
- తే॥ గీ॥ కలదె విజ్ఞానమిలజంతు శ గణమునకును?; కలిగి యేమాయోనికది శ గర్వమొకట
తెలివిలేదాయె నీకెంతో శ తెలియజెప్ప; వ్యర్థమొనరించెదవు జన్మ శ వసుధ మనస! 83
- తే॥ గీ॥ కలదు గాయత్రియందు నోంకారమరయ; అదియె ప్రణవంబు వేదముగలంత జగము
అదియె బ్రహ్మంబుచేర్చంగ శ నాదిమార్గ; మగుటన జపంబు జపింపు శ మర్థి మనస! 84
- తే॥ గీ॥ మిథ్యదేహాది జగమిది శ తథ్యమరయ; గగనకుసుమంబు జగతిని శ గల సుఖంబు
దీని నమ్మక నెప్పుడు శ దెంపుచేసి; చింతనముజేయు శ్రీహరి శ జేర మనస! 85
- తే॥ గీ॥ “దేవ దీనుని గాపాడర దిక్కు నీవె; వేరె లేరొక్క రియిల శ వెదకిచూడ
భవముబావుచు నీపాద శ భక్తియొసగి; బ్రోవు”మని వేడు దేవుని శ మూఢ మనస! 86
- తే॥ గీ॥ జగము ఈశ్వరవ్యాప్తము శ జాడదెలియ; దీననెయ్యది యాశించి శ తిరుగ కీవు
ఈశ్వరాన్నిత కర్మల శ నెల్లజేసి; కర్మలంటక నీశ్వరు శ గనుము మనస! 87

- తే॥ గీ॥ నీదు బ్రీతికి విషయంబు ర నిర్మలాత్మ; ప్రీతి విషయాలబోసక ర భీతి తోడ
భక్తి భగవంతు బ్రాధించి ర భవ్యమైన; చిత్తశుద్ధిని దేవుని ర జేరు మనస! 88
- తే॥ గీ॥ కారణాచార్యు సన్నిధి ర గాచికాచి; అలచతుర్విధశుశ్రూష ర లాచరించి
తత్త్వమసి వాక్యలక్ష్మార్థ ర తత్త్వమెఱిగి; బ్రహ్మమేనని గ్రహించు ర పరము మనస!
- తే॥ గీ॥ గురునిబోధల వినకనే ర కుదురబోదు; ఆత్మనిశ్చయ మేరికీ ర యవనియందు
గాన శ్రీగురుసేవించి ర ఘనతమించి; గురువరుని ప్రీతిబడయు మార కోర్కె మనస! 90
- తే॥ గీ॥ దినము వారము పక్షము ర దెలియ మాన; మయనములు ఋతువు లబ్జములలట్టెమారు
మార దాయాత్మకెప్పుడు ర మేర లేదు; నిరుపమానము నిత్యాత్మ ర నిజము మనస! 91
- తే॥ గీ॥ అహము మొదలుగ దేహంబరదంతముగను; వాచ్యమా 'త్వం'పదమునకు ర వరుసతోడ
వానినెఱిగడి సాక్షియే ర ప్రత్యగాత్మ; లక్ష్యమా 'త్వం'పదమునకు ర లిలిని మనస! 92
- తే॥ గీ॥ మాయమొదలుగ జగమంత ర మమతదెలియ; తత్త్వదమునకు వాచ్యంబు ర తథ్యమిదియ
జగదధిష్ఠాన బ్రహ్మమే ర సమత లక్ష్య; మగును తత్త్వదమునకని ర యరయు మనస! 93
- తే॥ గీ॥ వాచ్యములరెంటి పోద్రోచి ర వరుసతోడ; లక్ష్యములరెంటి నై క్యంబు ర లక్షణమున
జేయు 'నసిపద' మారయ ర జీవబ్రహ్మ; లేకమని దెల్పునిది సిద్ధమెంతో మనస! 94
- తే॥ గీ॥ జీవబ్రహ్మైక్యమివిధి ర జెప్పు గురుడు; తత్త్వమసి వాక్యరూపాన ర తాల్మితోడ
ఘనఘటాకాశమే మహాకాశమనెడి; వరయుదాహరణంబున ర నెఱుగు మనస! 95
- తే॥ గీ॥ గురువ కేణ్యునిబోధ నీ ర గుర్తుదెలిసి; అదియె నేనాదునని మది ర నట్టెనమ్మి
అనవరతమిచ్చు చింతించి ర యాత్మనెంతో; సచ్చిదానందబ్రహ్మమై ర సాగు మనస! 96
- తే॥ గీ॥ యమునికందడు యమహుత ర లారయంగ; ఆత్మబట్టుకపోలేరు ర అంతమిద
మృత్యువాత్మను దెలియదు ర వెదకిపట్టి! అహ! హా!! యెంతటిఘనవస్తురవాత్మ మనస!
- తే॥ గీ॥ అట్టియాత్మనుజేరిన నంటజాల; వాయముని బాధలేనైన ర నందుకొఱకు
సాహసంబున నీజన్మ ర సఫలతకయి; పరమపురుషార్థముగడింపు ర పరగ మనస! 98
- తే॥ గీ॥ చెప్పవారలు నీ కేరు ర చెలగియాత్మ; జేరుమార్గంబు నీభువి? ర జెఱుచువారె!
కారణాచార్యుడే నీకు ర కాంక్షజెప్పు; ఆత్మపరమాత్మ వివరంబు ర నర్థి మనస! 99
- తే॥ గీ॥ ఇది మహాశ్రద్ధ గమించి ర యెంచి యెంచి; జన్మసాఫల్యమొనరింప ర జాగుసేయ
కహరహము దైవచింతన ర మట్టెచేయ; కంకణముగట్టికొమ్మింక ర కఠిన మనస! 100

రాణి రాస్మణి దేవి

శ్రీ దువ్వూరి రామకృష్ణారావు, బి.ఏ.

(గతసంచిక తరువాయి)

రాస్మణిదేవి మహాభక్తురాలు. కాళికాదేవి యామె కిష్టదేవత. ఈ దేవత నామె ప్రతి నిత్యము గొలుచుచుండెడిది. ఆమె సంస్థాన ముద్రపై గూడ కాళీవిగ్రహము చిత్రింపబడి యుండెను. కాళీయాత్రజేసి, యా విశ్వేశ్వరుని అన్నపూర్ణను సేవింపవలెనని, చిరకాలము నుండి వాంఛించి, కడపటకు సర్వసంసిద్ధము చేసికొనెను. ఇక మరుసటిదినమున కాళికి పయనమనగా, నాటిరాత్రి కాళికాదేవి రాస్మణిదేవికి కలలో ప్రత్యక్షమై యా కాళీ యాత్ర వడలిపెట్టి, యామెకు గంగానది యొడ్డున దేవాలయ మొకదానిని ప్రతిష్ఠింపు మనియు, నామెచే ప్రతిష్ఠింపబడిన విగ్రహము నందు దాను ప్రత్యక్షముగ వెలసియుండెద ననియు జెప్పెను. మఱికొందఱు రాస్మణి దేవి పడవలపై పయనమై దక్షిణేశ్వర పరిసర ముల నుండగా, నాటిరాత్రి నీకలనుగాంచె నందుకు.

అంత తన కాళీయాత్రను మానుకొని, యీదేవస్థానములను గట్టుటకు దగిన స్థలము గంగానదికి బడమరగల బావి, యుత్తర తీర ప్రాంతములు పవిత్రస్థలములని రాస్మణి ప్రయత్నములు చేసెను. ఈ తావులలో నెంతధన మామె యిచ్చుట కొపకొనెను. నా జమిం

దారు లామె దేవస్థాన స్థాపనకు నొప్పుకొన లేదు సరిగదా, గంగానది కచ్చట మెట్లను గట్టుటకైన నంగీకరింపరైరి. ఇంతలో 1847-వ సంవత్సరమున గలకత్తాకు నాల్గు మైళ్లదూరమున దక్షిణేశ్వరమునం దిరువది యెకరములవి స్థీర్ణముగల నేలను "హేస్తీ" యను కలకత్తా యన్నతన్యాయస్థాన న్యాయవాది యొద్ద నామె కొనెను. దీనిలో విశేష ద్రవ్య మును ఖర్చుపెట్టి యెనిమిది సంవత్సరములకు బ్రస్తుతమున వెలసియున్న దక్షిణేశ్వర దేవాలయమును కట్టించెను. శ్రీ రామకృష్ణులు చెప్పినటుల నీ స్థలమువ్వెత్తున కూర్మపృష్ఠాకార ముగానుండుటయేగాక, యీ కట్టడముల కట్టి నట్టి నమయమున కది. వినర్జింపబడిన తురుష్కుల గోరీదిబ్బలతో నిండి, శాస్త్రానుగుణ ముగ శక్తిపూజకు తగు లక్షణములు గలిగి యుండెను.

రాస్మణిదేవి చాలధనమును వెచ్చించి గంగవరకు నీ స్థలమున్నందున గంగయొడ్డున సోపానములను కట్టించెను. పడవపై దిగువారి మెట్లపై నెక్కినచో 12 శివాలయముల నుత్తరదక్షిణములుగా నిర్మింపబడినవిగాంతురు. వీటిమధ్యనుండు సింహద్వారముగుండ ప్రవేశించినచో. నీ శివాలయములకు దూరుగ

నొక దేవాలయముచుట్టుననుండు కాళి చష్టామీదకు ప్రవేశముగలుగును. ఈ చుట్టుననుండు చష్టాకుసుమరాధాగోవిందుల దేవళమునుభవ తారణియును కాళికాదేవ్యాలయమునుగలవు. కాళికాదేవ్యాలయము బ్రవేశింప సంకల్పము ణియమగు పేయి వెండిరేకులుగల పద్మముపై, శనాకారముగ బడియున్న శివుని వక్షస్థలమున, నతిసుందరమగు నల్లరాత్రిపై చెక్కబడిన భవ తారణియును కాళికావిగ్రహముగలదు. ఈమె బనారసు పట్టుచీరను ధరియించి, మంచి మంచి యాభరణములతో నలంకరింపబడి దక్షిణాభిముఖగ విరాజిల్లుచున్నది. ఈ దేవాలయము నకు తొమ్మిది గోపురములు గలవు.

ఈ దేవాలయమున కెదుట నాట్యమందిరము గలదు. ఈ మంటపమున కుత్తరదక్షిణ దిక్కులలో వాసుగ్రాసములకై గదులు కట్టబడెను. ఈ మంటపమున కీశాస్యమున శివాలయముల జేర్చి యుత్తరమున నొక వీధిగది గలదు. ఇందు శ్రీరామకృష్ణులు దక్షిణేశ్వరమునందున్నంతకాలము వసియించువారు. ఈగది వసారానుండి శ్రీరామకృష్ణులు గంగానదిని జూచుచు నానందించుచుండెడివారు. ఈ దేవాలయమున కుత్తరమున రాస్మణిదేవి వనవిహార భవనముగలదు. ఇచ్చటగల యారామమునం దనేకములగు చెట్లు చేమలు, పూలమొక్కలు, పొదరిండ్లు, రెండు తటాకములు గలవు. ఈ భవనమున కుత్తరమున శ్రీరామకృష్ణులు తమ సాధనకై యేర్పాట్లు గావించుకొనిన పంచపటియను నొక మహావటవృక్షమును, దీనికుత్తరమున దేవాలయార్చ్యభాగమున నొక బిల్వవృక్షమును గలవు. ఈ స్థలములు శ్రీరామకృష్ణులు సాధన

చేసిన స్థలములుగాన పవిత్రములయినవి.

రాణిరాస్మణి దేవకావిగ్రహము చెక్కింప నారంభించిన నాటనుండియు నానందము నాహార, నిద్రానుల నతి కఠినమైన నియమముల బూనియుండి, జపతపముల జేయుచుండెను. కాళీవిగ్రహము తనూర్తై దానిని మంచి ముహూర్తమున నెలకొల్పవలెనని చూచుచుండ దేవాలయప్రతిష్ఠ ఆలస్యమగుచుండెను. ఈ కాళీవిగ్రహ మొక పెట్టెలో తాళమువేయబడియుండెను. తెలియరాని కారణాంతరమున ఆ నిగ్రహము బూజు పట్టుటయు, పెట్టెలోనింక నిర్బంధములతో నుండజాలననియు, శీఘ్రముగ దన ప్రతిష్ఠను జరిపింపుమనియురాస్మణికి కలలో కాలిదర్శనమిచ్చితన యాదేశము నామెకు తెలియజెప్పెను. అందువలన విష్ణుపూజకేగాని శక్తిపూజ కంతయెక్కువ యుచితముగాని యైనను కాళికాదేవి ప్రతిష్ఠాపనకు 1855-వ సంవత్సరము మే 31-వ తేదీ పౌర్ణమీదినమున ఆ దక్షిణేశ్వర దేవాలయ సంప్రదేశ ముహూర్తము నిశ్చయింపబడినది. అంతయు సర్వసిద్ధమైనది. ఇక దేవతాప్రతిష్ఠజరిగి, జగజ్జనని ఆ దేవళమున వెలయునని రాస్మణి మనంబుప్పొంగ సంబరము పడుచుండ, అనుకొనని యవాంతరము కలిగి యామె యానలన్నియు నడియానలై భగ్నములగునటుల గనబడెను.

రాణిరాస్మణి శూద్రజాతిస్త్రీ, శూద్రపూర్వ హిత్యమునుజేయుట, ఆమె ప్రతిష్ఠించెడి దేవాలయ ప్రసాదమును బ్రాహ్మణులు గైకొనుట ఆచార విరుద్ధమన్న శంక అడ్డు తగిలెను. ఈ సందర్భమున రాస్మణికిమియు దోషలేదు. ఇంతేకాక దేవాలయమును బ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చుట కాలోచించినను, అట్టి ప్రతి

గ్రహీతను బ్రాహ్మణకులమున జాల సీనునిగ జూతుడు. ఈ యిబ్బందినలన గాళికాదేవ్యా లయ ప్రతిష్ఠ కవరోధము గలుగుటయేగాక, కాళికాదేవి కన్నభోగమిడి, ఆ ప్రసాదము నందరును స్వీకరింపవలెనను రాస్మణి యభీష్టము ను ముందు నున్నది. ఇట్లు నడుచుటకు లగు బ్రాహ్మణు లియ్యకొనలేరి.

కాని రాస్మణి దేవి తనపట్టును విడువగయ్యె. దైర్ఘ్యముగలదియై యెన్ని కవరోధములు కలిగినను వానిని లెక్కచేయక, శాస్త్రసమ్మతము నుగుఱించి పండితులకు జాబులు వ్రాయించెను. ఒక్కజాబైనను రాస్మణి కనుకూలముగ గనబడలేదు. ఇట్లుండ ఝాంపకూర్ పాతశాల పండితుడును, శ్రీ రామకృష్ణుల కన్నగారు నగు రామకుమారులు కాళికాదేవ్యాలయమును, దాని నిర్వహణయునకు గావలసిన ధనమును నొక బ్రాహ్మణునకు దానపత్రమును వ్రాసియిచ్చినచో, నప్పుడు రాస్మణి యభీష్టము శాస్త్రసమ్మతమగుననియు, ఆ ప్రతిగ్రహణము వలనగాని, ఆ ప్రసాదమును పుచ్చుకొనుటవలనగాని బ్రాహ్మణుల కాక్షేపణ లేదనియు వ్రాసెను. అంతమాత్రముచే నవరోధము తీరలేదు. ఛాందస బ్రాహ్మణులీ యాచారమున లేని పద్ధతికి నొప్పుకొనరు సరిగదా, ఆలయమున అర్చకపదవి నంగీకరించుటకు సద్బ్రాహ్మణున కుచితముగాదని, జన్మ జన్మకు నభిలషింపరానిదనియు లోలోన గుసగుసలు ప్రారంభమైనవి. తనయింటి పురోహితులు సరియగు పండితులు కారనియు, గాళికాదేవిపూజ లొనర్చుటకు సమర్థులు కారనియు, నాగుణవతికి తెలియును. కాన సరియగు శక్తి, సామర్థ్యములు, భక్తి, పవిత్ర

తలుగల బుద్ధిమంతుడగు అర్చకునకై యామె యెవరుచూచుచుండెను.

రాస్మణి దేవి తనకొలుపుకూటమునందలి సిహారీ గ్రామవాసియుగు మహేశచంద్రచటర్జీ యను నతని దేవాలయసిబ్బంది నేర్పాటు

యగు మేత్రనాథుని రాధాకాంత దేవాలయ కర్షకునిగా నియమించెను. ఇక కాళికా

దేవ్యాలయమునకు సరియగు నర్చకుని నియోగించుట కాలోచించుచు, సరియగువారు కుదరనందున శ్రీ రామకృష్ణులయన్నగారును, దన స్వగ్రామముగు సిహారీ ప్రాంతస్థ గ్రామవాసి యునగు రామకుమారు నే తాను నియమించుట యన్ని విధముల శ్రేయోదాయకమని, రాస్మణి కానంగతిని దెలియబరచి, యామె అంగీకారి మునుబడసి, యా స్థాన మంగీకరింప వారిని బ్రోత్సహించుటకు తాను స్వయముగ రామ కుమారునియొద్దకేగి, రాణిరాస్మణిహృదయ మాతని కెరింగించెను. రామకుమారుడిట్టి దేవతాకార్యమున కాటంకముతోలగనున్న దనియు, సుముహూర్తము దగ్గరకు నచ్చిన దనియు, రాణిరాస్మణికి దనయందుగల భక్తి గౌరవప్రపత్తులు, ఆదరాతిశయములు, ఆమె యకాదార్యము వీనికి మెచ్చి, సరియగు నర్చకుడు కుదురువరకు దానాకార్యభారమును నహించుట కొప్పుకొనెను. ఈశ్వరవిలాసము నలన, రాస్మణియు, మధురబాబును దన యెడల జూపుచుండిన శౌరవాతిశయములకు జాల సంతసించి, ఆ దేవతాలయమునకును దన కునుగల సంబంధములను విడువజాలక తన జీవితాంతమువరకు రామకుమారు డా దేవాలయమున నర్చకుడుగనే, తన జీవితమును గడపెను.

ముహూర్తబలమువలన సవరోధములన్నియు దీరుటచే, దేవాలయసంప్రక్షణ మతివైభవముగ జరిగెను. ఆ సమయమున నా దివ్యక్షేత్రమున నెచ్చట జూచిన భజనలు, భక్తితరంగములు, నాటకప్రదర్శనములు, బుర్రాణ గోష్ఠాలు బ్రతిధ్వనించెను. దీపాలంకరణములతో ఆస్థలమెంతయో దేదీప్యమానముగ వెలింగెను. వేనవేలు సంభావింపబడిరి. బీదల కన్నప్రదానము జరిగెను. విద్వాంసులుచిత్తరీతిని సత్కరింపబడిరి. ఈ దేవతాలయ నిర్మాణములకు, సుత్సవములకు దొడ్డిమిడిలక్షల రూపాయలు రాస్మణి ఖర్చుపెట్టెను. ఇంతే కాక త్రైలోక్యనాథతాకూర్ (టూగోరు కుటుంబము) వద్ద రెండులక్షల యిరువదియారువేలకు దినాజపూర్ జిల్లాలోని యొక జమీందారిని కొని, రాణిరాస్మణిదేవి చనిపోవుటకు బూర్వమీ జమీందారివలన వచ్చురాబడిని కాళికాలయ పోషణమునకై దానపత్ర పూర్వకముగ వ్రాసియిచ్చెను.

ఇట్లంతయో శోభగా దేవదానవులు దుందుభులుమోయ దేవతాలయముల ప్రతిష్ఠ జరిగినది. రాస్మణిదేవి కలలోగాంచినటులనే, ఆచక్కని రాతివిగ్రహమునందాయంబ ఆవహించి, చైతన్యశక్తిగను, సజీవముగను దక్షి

ణేశ్వరమున విరాజిల్లుచున్నది. రాస్మణికోరిక ఫలించి, హృదయము మహదానందము నొందినది. ఆమె గొప్పభక్తి, ఆ దానములు, సమర్థుడైన పూజారిగాబోవు (శ్రీ) రామకృష్ణుల గాఢమగు భక్తితత్పరతయు జూచి త్వరలో నామృణ్మయ చిన్మయగ, సజీవగ నలరార జొచ్చెను. నాటినుండియు దక్షిణేశ్వరాలయ మనేకులకు శాంతిదాయనియైనది. అది ఆపవిత్ర వాతావరణముతో, ఏకాంతమైన పాదరిండ్లతో నారామములతో, ఆప్రక్కన బావన గంగానది ప్రవాహముతో కలకలలాడుచుండెను. అన్నింటిని మించినది యానర - నారాయణస్వరూపి యగు (శ్రీ)రామకృష్ణులచ్చట తపంబానడ్చుచు నివసించుటచే, వారిదీవనల నందుటచే ఆ దేవతాలయమొక దివ్యక్షేత్రమై, యభినివేశముగల ధ్యానపరులగు వేనవేల భక్తులకు హితమైన యాశ్రమముగ నేర్పడినది. ఇప్పటికి ఆ దేవాలయగోపురములను, అచ్చటి వృక్షశిఖరములను బడవవాండ్రు కొత్తవారికి రాణిరాస్మణి యొక్క పవిత్ర శీలమునకు స్మారక చిహ్నముగ జూపుదురు. యాత్రికు లాదివ్యమాతకు, గర్భగుడియొద్ద భక్తిపరవశులై శిరస్సుల మొగ్గుదురు.

(సకేషము)

శ్రీ వాసుదేవ మననము

ద్వితీయ వర్ణకము

శ్రీ మాచిరాజు శ్రీరామకృష్ణ

(గణపంచిక తరువాయి)

“ఏతత్త్వత్వజ్ఞానప్రదాయకం గురుమిత్యన్వేషేన విద్యాత్||” ఈ తత్త్వవిజ్ఞానప్రదాతయైన సద్గురుని సాక్షాదాదినారాయణునిగ్రహించవలయును. “గురుస్సాక్షాదాదినారాయణః పురుషః” (మ. నా. ఉ. 8 అ.) పురుషోత్తముడైన ఆదినారాయణుడే విహితాచార్యుడని శ్రుతి. “శివశక్తి సమాయాగాత్ జన్మాంతర కృతాచ్ఛభాత్ శివరూపానుచింతాస్యాత్ కర్మనాశో యదా భవేత్ శివ ఏవ తదా సాక్షాత్ ఆస్థాయ గురువిగ్రహం దీక్షాం కరోతి విశ్వాత్మా శంభు శక్త్యా త్వవేక్షతే||” జన్మానేకశతసహస్రకృతసకృతపరిపాకముచేత శివశక్త్యైక్యజ్ఞాన ముంకురించును. “శివశక్త్యాత్మకం రూపం చిన్మయా నందవేదితం||” (పా. బ్ర. ఉ. 4.) శివశక్తులనెడియుభయముగనైన రూపము చిన్మయానందస్వరూపముగ తెలియవలయునని పాశుపత బ్రహ్మోపనిషద్వచనము. “పరమాత్మా శివః ప్రోక్తః శివా నైవ ప్రక్షిప్తా||” (లింగ. పు.) శివశక్తులు చంద్రచంద్రికల చందమున అద్వితీయాఖండైకరసస్వరూపముగ పరమాత్మయే.

ఆ పరబ్రహ్మనస్తువే ‘శివః’ అనియు ‘శివా’ అనియు పేర్కొనబడుచున్నది. అద్వితీయాఖండైకరస పరబ్రహ్మచైతన్యము మాయయగుదు ప్రతిబింబించి ఈశ్వరసంజ్ఞను పొందినట్లు బింబప్రతిబింబ భావముచేత చిత్రైశ్చైతన్యమనదగును. చంద్రచంద్రికలకువలె బ్రహ్మమునకును శక్తికిని భేదములేదు. “నైవ శాక్త పురాణేషు వేదేషు వేదాంతేషు చ చిదేవ శక్తి రితిగృహ్యతే||” నైవములు శాక్తములునైన సకలపురాణములయందును, వేదములయందును వేదాంతములయందును చిత్రైశ్చైతన్యని గ్రహింపబడుచున్నది. “చైతన్యస్వరూపాచిచ్ఛక్తిః||” (గౌ. పాద. సూ. 3.) ‘చైతన్యస్య బ్రహ్మణః స్వరూపాచిత్ శక్తి సామర్థ్యం ఇతి శ్రీవిద్యారణ్యభాష్యే||’ విశుద్ధబ్రహ్మస్వరూపమే చిత్. శక్తి యనగ సామర్థ్యము. ఆ చిత్తు ప్రకాశరూపముతోను శక్తిస్వరూపముతోను ఉన్నదని శ్రీవిద్యారణ్యభాష్యము. “అవిద్యాకృత దేహాది సంఘాతే ప్రతిబింబితా చిచ్ఛక్తిర్జీవ లోకేఽస్మిన్ జీవిత్యభిధీయతే||” (అథ్యాత్మరామాయణము. 1-7-34.) అవిద్యాకార్య

మైన దేహేంద్రియాది సమూహమునందు ప్రతిబింబించిన చిచ్ఛక్తియే యీ పవలోకము నందు జీవుడని పేర్కొనబడుచున్నది అని శ్రుతి స్మృతిపురాణప్రసిద్ధము. అట్టి పరబ్రహ్మస్వరూపమును నిరంతర మనుచింతనము చేయుటవలన ఎపుడు కర్మవినాశము (ఇచట కర్మవినాశమని చిత్రైశ్వర్యము గ్రాహ్యము) కలుగునో అపుడు శివశక్త్యైక్యస్వరూప చిన్మయనంద పరబ్రహ్మమే సద్గురురూపమున ప్రత్యక్షమై స్వకృతి శిష్యుని చిత్తిమునందు ప్రసరింపజేసి స్వాత్మతత్త్వము నవగత మొనరించును. “ప్రసాదకారిణీ స్వచ్ఛాని రిచ్ఛే విమలా కృతే । తైలబింధు రివా దర్శ్యే విశ్రామ్యత్సుప దేశవాకే॥” (జ్ఞానపాశిష్టము. ౮-43-98.) అటువంటి సద్గురునిచేత నుపదేశింపబడిన స్వభావనిర్మలమైన ప్రసాదకారిణియైన అనగా సంసారసమూలనిర్మూలనమును, స్వాత్మవిజ్ఞానమును, పునస్సంసారావసాదనమును జేయునదియైన బ్రహ్మవిద్య, అకామహాతుడు శ్రోత్రియుడు నగు శిష్యుని వినిర్మలచిత్తమునందు, దర్పణమునందు తైలబింధువు చందమున విశ్రమించును - స్థైర్యమునొందును. “తస్యప్రసాద యుక్తస్య విద్యా పేదాంత వాక్యజా । దహత్య విద్యా మఖిలం తమ సూర్యోదయే యథా॥” (నూతనంహిత.) అట్టి ఆచార్యుని అనుగ్రహమువలన గలిగిన పేదాంతశ్రవణాదికముచే నుపలభ్యమైన బ్రహ్మవిద్య, అదణోదయము అంధకారమునువలె, శిష్యుని అవిద్యను నిశ్చేషముగ నశింపజేయును. “సద్గురోః ప్రసాదే ౭స్య ప్రతిబంధక్షయః తతః । దుర్భావనా తిరస్కారా ద్విజ్ఞానం ముక్తిదం క్షణాత్॥” అటువంటి సద్గురుప్రసాదము - సద్గురూపదిప్త స్వాత్మవిజ్ఞానమువలన ఇటువంటి శిష్యుని

యొక్క ప్రతిబంధకత్రయమును బీజమునహ ప్రలయమునొందును. అంతట మర్భావన - ద్వైతప్రతీతి - తిరస్కృతమగుటవలన తత్త్వణమే అపవర్గప్రదమైన అప్రతిబద్ధాత్మవిజ్ఞాన వాఙ్మగలమగును. “గుణత్రయ మతీతం స్వాద్భింజిత్రయ విభేదచాత్ । శివశక్తి సమామోగే జాయతే పరమాస్థితే॥” (యోగశిఖ, ఉ. 1-116.) అవిద్యాగ్రంభిత్రయవిభేదనము-విదా రణమువలన, గుణత్రయమును అనగా త్రిగుణాత్మికమైన మాయను, అతికమించినదియైన శివశక్తిసమామోగమున ఉత్కృష్టమైన స్వభావైక నిష్కత్వము సిద్ధించును. “యథా గురు స్తతై వేశో యతై వేశ స్తథా గురుః । పూజ సీయో మహాభక్త్యా నభేదోవిద్య తే ౭నయోః॥” (యోగశిఖ, ఉ. 5-58.) సర్వేశ్వరుడే సద్గురువు. సద్గురువే సర్వేశ్వరుడు. ఉభయలగు భేదములేదు. అట్లుగుట సర్వేశ్వరునివలెనే సద్గురుని మమభక్తితో పూజసియుడు. “యస్య సాక్షాద్భగవతి జ్ఞానప్రదీప ప్రదేగురా । మత్స్యా సద్ధి శ్శృతం తస్య సర్వం కుంజర శౌచ వత్॥” (భాగ. 7-15-26.) సాక్షాత్తుగ నేమింపదగిన స్వాత్మజ్ఞానప్రదీపమును ప్రసాదించిన (అనుగ్రహించి యిచ్చిన) నిజసద్గురునియందు మనుష్యుడనెడి దుర్బుద్ధిగల అంతేవాసియొక్క అధీతవేదాంతశ్రవణాదికము సర్వము సామజస్నానమువలె వ్యర్థమగును. అనగా శుచ్యర్థమైన కుంజరశౌచము (స్నానము) పునర్ధాళి ప్రక్షేపణముచేత నిష్ఫలమగుచున్న చందముననే బ్రహ్మజ్ఞానమును ప్రసాదించిన సాక్షాత్పర మేశ్వరుడైన సద్గురునియందు మనుష్యుడని దుర్బుద్ధిజేయు శిష్యునియొక్క అధీతవిద్య యంతయు విఫలమగును. “క॥ హరిమహిమ దనకు జెప్పిన । గురువున్ నడుడనుచు దలచి

కంఠితభక్తిన్ | దిరుగు బురుషుశ్రమమెల్లను | గరిశౌచముక్రియ నిర్లకంబగు వధిచా||” అని భాగవతవచనము. “నరే రుష్టే సృష్టస్తాతా సృష్టే రుష్టే హరిస్తథా | మాతా రుష్టే గురు స్తాతా గురౌ రుష్టే స కశ్యేన||” మనుజునకు గోపమువచ్చిన మానవపతి సంరక్షించును. భూపతికి గోపమువచ్చిన భగవంతుడు సంరక్షించును. భగవంతునికి గోపమువచ్చిన పరిపాలింప వచ్చుడు సద్గురుడే యగుటంజేసి సద్గురుడు సంరక్షించును; సద్గురునకు ఆగ్రహము గలిగి

నచో సంరక్షింపగల సమర్థుడెవ్వడును లేడు. కనుక సద్గురుని ఎన్నడును లాఘవపటచ గూడదు, తిరస్కరింపవలగదు. “లభ్యాసుగురుం సమ్యక్ న గుర్వంతరమాశ్రయేత్||” బ్రహ్మ విద్గురుని బడసి యన్యగురుని ఆశ్రయింపజనదు అని విధివచనము. ఇటువంటి సద్గురుముఖమున వేదాంతశ్రవణమనననిది భ్యాసనాభ్యాస మూలమున స్వాత్మతత్త్వమును - జీవాత్మపరమాత్మలయొక్క అభేదమును-విచారణచేసి యెఱింగిన మహాత్ముడే ముక్తివిపాంతుచున్నాడని సిద్ధము.

తృతీయవర్ణకము

ఈ ప్రపంచము ఎన్నివిధములు? అనిన ఈ ప్రపంచము ఆత్మయనియు అనాత్మయనియు యెండుప్రకారములు. ఆత్మ ప్రపంచాతీతము గదా! అట్టి ప్రపంచాతీతమైన ఆత్మకు ప్రపంచాంతర్యాచత్వ మెట్లు గలుగునని శంకింపవలగదు. అనగా ప్రపంచముకంటె విలక్షణమైన ఆత్మప్రపంచమునం దెట్లు మిళితమై యుండునని సంశయింప బనిలేదు. ఏలయన నీ ప్రపంచము చేతనాచేతనాత్మకమగుటవలన, ఆత్మ చేతనరూపమగుటవలన ఆత్మ నినాగా ప్రపంచమునకు సత్త (ఉనికి) యే లేకపోవుటవలన ఆత్మకు ప్రపంచాంతర్యాచము చెప్పవలసిందే. ఇందుకు బ్రమాణము, — “ఈశావాస్యమిదగ్ సంరవ్ం యత్కించ జగత్యాం జగత్||” (ఈశా. ఉ. 1.) స్థావరజంగమాత్మకమైన సమస్తప్రపంచము సంరవపరిపూర్ణుడును ప్రత్యగాత్మస్వరూపుడునగు పరమాత్మచేత వ్యాపింపబడియున్నది. ఆత్మావాస్యముకాని జగద్భాగము కించిత్తైనను లేదు. “యస్తాత్పరంనా పరమస్తి

కించిద్యస్తాన్నాణీయోన జ్యాయోఽస్తికశ్చిత్ | నృశీణవస్తథా దివిత్థిత్యేకస్తేనేనం పూర్ణం పురుషేణ సర్వచ||” (వై. ఉ. 4-12-13.) ఏ బ్రహ్మచైతన్యముకంటె శ్రేష్ఠమైనట్టిగాని లేక హీనమైనట్టిగాని మఱియొకసన్నపు కొంచెమైనను లేదో, ఏ పరబ్రహ్మతత్త్వముకంటె నూత్నమైనట్టిగాని లేక స్థూలమైనట్టిగాని సత్త్వంతరమొక్కటియు లేదో అట్టి చిదేకరసాత్మకుడగు పరమాత్మ స్వప్రకాశమునందు గమనాగమన విహీనమైన వృక్షమునలె నిశ్చలుడై నిలిచి యుండును. ఆ పురుషునిచేత (‘పూర్ణత్వాత్పురుషః’ = పూర్ణుడై యుండుటవలన పరమాత్మ పురుషశబ్దమాచ్యుడు) నీ ప్రపంచమంతయు పరిపూర్ణముగ వ్యాపింపబడియున్నది. “ఆభారూపస్యవిశ్వస్య భానం భానన్నిధేర్వి నా కదా చిన్నావకత్వేత | భాచాహంతేనసర్వగః||” (అద్వైతమకరందము.) ఆభారూపస్యవిశ్వస్య = చిదాత్మ విలక్షణమైన జడజగత్తుయొక్క, భానం = ప్రకాశము, భానన్నిధేవినాః = కేవల

తేజస్విన ఆత్మసాన్నిధ్యమువినాగా, కదా చిత్ -న-అవకల్పేత = ఒకప్పుడును కలిగింపబడదు, లేదని యర్థము. భా-చ-అహం = ఆ తేజస్వి నేను, తేనసర్వగః = ఆ హేతువుచే సర్వవ్యాపకుడను. “న తత్రసూర్యోభాతి న చంద్రతారకం | నేమావిద్యుత్తోభాంతి కుతో ఽయమగ్నిః | తమేవభాంత మనుభాతినర్వం | తస్యభాసా సర్వమిదం విభాతి ||” (కృ. ఉ. 2-2-15.) సర్వాత్మభూతుడైన పరబ్రహ్మమును సర్వావభాసకుడైన (సర్వమును ప్రకాశింపజేయునట్టి) సూర్యుడు ప్రకాశింపజేయజాలను. అట్లే చంద్రుడుగాని, సూక్ష్మములుగాని, ఈ మెఱుపులుగాని ఆత్మను ప్రకాశింపజేయ సమర్థములుగావు. ఈ యగ్నియు ఆత్మను ప్రకాశింపజేయనేరదు. సూర్యచంద్రాదిరూపమున ప్రకాశించుచున్న ప్రపంచమంతయు అలుప్త స్వయం ప్రకాశస్వరూపమైన పరబ్రహ్మముయొక్క ప్రకాశము ననుసరించియే ప్రకాశించుచున్నది. ఈ సకలప్రపంచము ఆ పరమాత్మ ప్రకాశము చేతనే ప్రకాశించుచున్నది. “వ్యక్తా వ్యక్తం భరతే విశ్వమితాశః ||” (నారదపర్వినాశిక. ఉ. 9-7.) ఆత్మ, వ్యక్తము అవ్యక్తమునైన లోకత్రయము నావేశించి భరించుచున్నాడు. అనగా ‘లోక్యంతే దృశ్యంతే ఇతిలోకాః’ = చూడబడునవి గాన స్వాభిమానులు-అవస్థలు-భోగ్యవిషయములు సహ సమప్తి వ్యప్తిరూపములుగా నుండు స్థూల-సూక్ష్మ-కారణశరీరములు లోకములనబడును. వీనియొక్క త్రయము లోకత్రయ మనబడును. అట్టి లోకత్రయమును బాహ్యంతరములయందంతట పరిపూర్ణముగ ఆత్మ యధిష్ఠించి వానికి సత్తను సూక్తిని గలుగజేయుచు ధారకుడు పోషకుడు ప్రకాశకుడు నగుచున్నాడు. “తదేజతి తన్నైజతి

తద్దూరే తద్వంతికే | తదంతరస్య సర్వస్య తదు సర్వస్యాస్య తాహ్వాతః ||” (ఈశా. ఉ. 5.) తత్ ఏజతి = చేతనరూపమైన ఆ యాత్మవస్తువు, సగుణధ్యానముతోఁజూచు ఏర్పాటుచేయబడిన మాయోపాధికులగు బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరారులను, అవిద్యోపాధికులగు జీవులను, స్థావర జంగమ వస్తువులను, కనకమునందు కటక మకుటాదులనలె నని తెలియని తత్త్వవిచారణా శూన్యులగు నవివేకులకు చలించుచున్నదిగా నున్నది. తత్ నైజతి = చేతనరూపమైన ఆ యాత్మవస్తువు. “బ్రహ్మైవాహమిదం జగచ్చ సకలం చిన్మాత్ర విస్తారితం | సర్వంచైతదవిద్యయా త్రిగుణయాసేశం మయాకల్పితం | ఇత్థం యస్య దృఢామతి స్ఫుఖతరే నిత్యేపరే నిర్మలే | చండాలోస్తు సతుద్విజ్ఞోస్తు గురు రిత్యేషా మసీషా మమ ||” (శ్రీ శంకరాచార్యః.) పరబ్రహ్మమే నేను. ఈ సమస్తమైన ప్రపంచము నాయంగు విపర్లముగా విస్తృతమైనదే యగుటచే స్వాత్మయైన చిన్మాత్రమే. జీవేశ్వరులతో సహా సకలప్రపంచము త్రిగుణాత్మికమైన మూలప్రకృతిచేతం గల్పితమైన నాయం దారోపింపబడుచున్నది. ఇట్లు దృఢ నిశ్చయబుద్ధి, నిత్యము పరము నిర్మలము నిరతిశయసుఖరూపమునైన స్వాత్మ యం దెవనికి గలుగునో ఆ మహాత్ముడు అంత్యజుడు (చండాలుడు) గానీ - అగ్రజుడు (బ్రాహ్మణుడు) గానీ అతడే సర్వజగద్గురుడైన సచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమని నా బుద్ధి నిశ్చయము” - అను శ్రీ శంకరాచార్య వచనమునబట్టి - సమస్తము నాత్మస్వరూపమే యని తత్త్వవిచారణద్వారా స్వానుభవజ్ఞులైన జ్ఞానులకు చలించనిది యగును. తద్దూరే = చేతనరూపమైన ఆ యాత్మవస్తువు, కామక్రోధాదులచే ఘనముగ నావృతమై

యుండు భేదబుద్ధిగల అవివేకు లనంతకోట్లకల్పములకైనను స్వాత్మతత్త్వమును తెలిసికొనుదురనునది లేదు గావున వారల కత్యంతదూరముగనున్నది. తత్ + ఉ = తద్వత్, అంతికే = ఆ ప్రకారముగనే సాధనచతుష్టయసంపన్నులైన సద్గురూపదిష్టముగ వేదాంతశ్రవణాదికముచే నుపలబ్ధమైన ఆత్మజ్ఞాననిష్ఠాగరిష్ఠులైన స్వాత్మతత్త్వజ్ఞుల కత్యంతసమీపముగ నున్నది. అనగా. — “కాశీక్షేత్రం శరీరం త్రిభువన భవన వ్యాపిని జ్ఞానగంగా | శ్రద్ధాభక్తిర్గయేయం నిజగురుచరణధ్యానయోగః ప్రయాగః | విశ్వేశోయం తురీయం సకలజన మనస్సాక్షిభూతో నైరాత్మా | దేహే సర్వం మదీయేయ దివసతి పున స్తీర్థమన్యస్మిన్మమ స్తి॥” శరీరమే కాశీక్షేత్రము. లోకత్రయమునందు వ్యాపించియున్న జ్ఞానమే గంగాతరంగిణి. శ్రద్ధోపేతమైన భక్తియే గయాక్షేత్రము. నిజసద్గురుపదధ్యానయోగమే ప్రయాగక్షేత్రము. కాశీ విశ్వేశ్వరుడే తురీయమైన సకలజన మనస్సాక్షి భూతమగు అంతరాత్మ. ఇట్లు సర్వము నాదేహమునందే యుండగా నిక నన్యమైన తీర్థమేమున్నది? మఱియు “కాశాంహి కాశతే కాశీ | కాశీ సర్వప్రకాశికా | సా కాశీ విదితాయేన | తేన ప్రాప్తాహి కాశికా॥” ‘కాశ్య దీప్తా’ అనెడి ధాత్వర్థము ననుసరించి కాశీయన ‘కాశత ఇతి కాశీ’ = స్వప్రకాశమానమగు చిన్మాత్రజ్యోతి - నిరంతరప్రకాశస్వరూప పరమాత్మ. అట్టి చిదాత్మ - ప్రత్యగాత్మ - స్వప్రకాశమునందే స్వయముగ ప్రకాశించుచున్నది. స్వారోపిత జడప్రపంచమునంతను ప్రకాశింపజేయుచున్నది. స్వస్వరూపమైన యా కాశీ సాక్షాత్తుగనే మహాత్మునిచే నెఱుంగబడునో ఆ మహాత్మునిచేతనే స్వాత్మయైన కాశీ

ప్రాప్తమగుచున్నది. అను శ్రీ శంకరాచార్య వచనానుసారముగా అంతర్యామిరూపముగ నంతట నిండియుండు పరమాత్మయే తనలోను అంతర్యామిగ నున్నాడని స్వాభిన్నముగ ఆత్మసాక్షాత్కారమును బొందిన బ్రహ్మవిదులకు, స్వరూపభూతమే యగుటంజేసి యత్యంతసమీపముగ నున్నది. తత్ = చేతనరూపమైన ఆ యాత్మవస్తువు, అస్య సర్వస్య అంతరః = చరాచరాత్మకమగు నీ సమస్తప్రపంచముయొక్క లోపల విజ్ఞాన ఘనస్వరూపమగు నంతర్యామిగాను, తత్ = ఆ చేతనరూపమైన ఆత్మనస్తువు, అస్య సర్వస్య బాహ్యతః = నామరూపక్రియాత్మకమగు సమస్త జగత్తునకు వెలుపల దశదిశలయందును, సర్వపరిపూర్ణమైయున్నది. “తస్మా దన్యోస్య మాశ్రిత్య హ్యోతం ప్రోత మనుక్రమాత్ | పంచభూత మయీ భూమిః సాచేతన సమన్వితా॥” (త్రిశిఖిబ్రాహ్మణ. ఉ. 4.) అందువలన ఓతప్రోతానుక్రమమున చేతనాచేతనములు అన్యోన్యాశ్రితములుగ వర్తించుచుండుటంజేసియే పంచభూతాత్మకమగు సర్వజగత్తు ఆచేతనరూపాత్మసమన్వితమే. అను నిత్యాది స్రుతి స్మృతులన్నియు ఆత్మయొక్క ప్రపంచాంతర్యాత్మ్యమును సిద్ధాంతీకరించుటంజేసి ఆత్మయొక్క ప్రపంచాంతర్యావము చెప్పదగినదే.

శిష్యుడు:—స్వామీ! అట్లయిన చేతన మెయ్యది? అచేతన మెయ్యది?

గురువు:—వత్సా! జంగమము సర్వము చేతనము. స్థావరము సర్వము అచేతనము.

శి:—స్వామీ! అట్లయిన చేతనాచేతనములు ప్రత్యేక మనేక ప్రకారములుగ ప్రకాశించుచుండ ప్రపంచము రెండువిధములే అని యెడరేమి?

గు:—వత్సా! వినుము. అనాత్మరూపము ఒక్కటియే. అది కార్యరూపమున అనేక రూపములయినది. అత్మరూపమును ఒక్కటియే. “ఏక మేవా ద్వితీయం బ్రహ్మ॥” (మ. నా. ఉ. ౩ అ.) బ్రహ్మము స్వగతభేద శూన్యముగ నేకము. సజాతీయ విజాతీయభేద శూన్యముగ నద్వితీయమునై యున్నదని శ్రుతి. ఆ యాత్మయే అనాత్మ కార్యోపాధులయం దుప హితమై యుండుటవలన నా యుపాధులచేత ననేక జీవులుగను అనేక ఈశ్వరులుగను ప్రకాశించుచున్నది. ఏకమగు నీశ్వరునకు జీవులకు వలె ననేకత్వ మెటుల యుండునని శంకించెద వేని వినుము. పుణ్యక్షేత్రములయందును, గ్రామములయందును, గృహములయందును శివవిష్ణ్వాదిమూర్తిభేదముతో వ్యవహరింపబడుచు నుండుటవలన అనేక ఈశ్వరులని చెప్పితిమి. “నారాయణ శ్శివో విష్ణు శ్శంకరః పురుషోత్తమః | ఏతేషు నామభిః బ్రహ్మపరం ప్రోకం సనాతనం॥” (వరాహపురాణం. 77-12.) నారాయణుడు - శివుడు - విష్ణువు -

శంకరుడు - పురుషోత్తముడు అను నిత్యాద్య నేకవిధములగు ఆకారసంజ్ఞలచేత సనాతనమైన (అనగా ‘సనానిత్యే’ - ‘సదాభవ సనాతనః = నిత్యమైనది’ అని కోశము), పరబ్రహ్మము మాత్రమే ప్రదిపాదింపబడుచున్నది. “నేహనా నాస్తి కించన॥” (బృ. ఉ. 6-4-19.) వాస్తవముగ పరమాత్మకు నీయనేకత్వ మెంతమాత్రమునులేదు. “ఏకోదేవః సర్వభూతేషు గూఢః సర్వవ్యాపీ సర్వభూతాంతరాత్మా॥” (శ్వే. ఉ. 6-11.) సకలభూతములయందును అంతరాత్మ - ప్రత్యగాత్మ - రూపమున గూఢముగ నుండి, సర్వత్ర పరిపూర్ణముగ వ్యాపించినదగుచు ‘అస్తి = ఉన్నది’ యనెడి సద్రూపమునను ‘భాతి - ప్రకాశించుచున్నది’ యనెడి చిద్రూపమునను ప్రకాశించుచున్నది ఏకమగు చిన్నాత్ర (జడసంపర్కములేని) పరమాత్మయే యని శ్రుతిసిద్ధాంతము.

శి:—స్వామీ! మృద్ధాదుశీలాదిరూపములగు నా మూర్తుల (విగ్రహముల) యందు ఈశ్వరత్వ మెటులుండును?

(సశేషము)

ప్రపంచమతములు

శ్రీనిత్యానందస్వామి

కాకాఘ్యసియానిజం

(గతసంచిక తరువాయి)

మన ఇరుగుపొరుగు దేశమైన చైనా యొక్క ప్రాచీనమతము కాకాఘ్యసియానిజం. చైనాదేశమందలి మఱి రెండు మతములును, తాయిజము, జొద్ధమతము. కాకాఘ్యసియానిజముయొక్క శతాబ్దమునందు కాకాఘ్యసియాన్ అను మహాత్ముడు జీవించియుండెను. ఇతడు బుద్ధుని సమకాలికుడు. ఇదేశాలమున గ్రీసుదేశములో పైతాగొరన్ అను మహాసీయుడును ప్రబలియుండెను. కంగ్-పు-త్సు అను చైనాదేశీయ నామము లాటాభాషలో కాకాఘ్యసియాన్ అని మార్పు జెందినది. ఈ కాకాఘ్యసియాన్ బోధనలలో సంఘక్షేమము, మానవలోకమున శాంతి, ఐకమత్యము, సుప్రసిద్ధములై, అగ్రశ్రేణి నలంకరించినవి. ముఖ్యముగా సాంఘికుల స్వభావము ననుసరించియే సంఘపద్ధతి ఏర్పడునని ఈతని యాశయము. ఈ యాశయముతోడనే మానవుల గుణకర్మముల నభివృద్ధిజేయుట కాతడు సమర్థి కృషిసల్పెను.

(కాకాఘ్యసియాన్-ఇరువురు చైనాదేశీయులు)

జే-కన్ :—ఒక్కని జీవితాంతమువఱకు ఏకైక

సాధనా విధానముగ నుపయోగపడదగిన పదమొక్కటియున్నదా?

గురువు :—అన్యోన్యత (ఇచ్చిపుచ్చుకొనుట) అట్టిదికాదా? నీయెడ ఇతడు లేకార్యము చేసిన నీకు అసమ్మతమగునో, అట్టి కార్యమును ఇతరులయెడ నీవు చేయకుము.

జూ-లూ :—లేమకనుగుణ్యముగ పరిపాలనా విధానమును కొనసాగించవలయునని 'లేయ్' దేశాధిపతి తమరాకకై నిరీక్షించియున్నాడు.

గురువు :—పదములను సవరించడమే ముఖ్యము.

జూ-లూ :—తాము సెలవిచ్చినది సరియే. అయిన అట్టి సవరణ ఎందులకు?

గురువు :—నీవెంతటి అజ్ఞానివి! తనకు తెలియని విషయములలో ఉత్తముడు జాగ్రత్తతో నటించును.

పదములు సరియైనవికానిచో, భాష భాషమునకు అనుగుణ్యముగ నుండదు. అసలు విషయమునకు భాష అనుగుణ్యము

కానిచో, జయప్రదముగ కార్యములు కొనసాగవు. కార్యములు చక్కగ కొనసాగనిచో యుక్తత, (న్యాయము) అవిరోధము (సమైక్యత) వృద్ధిగాంచవు. న్యాయ, సమైక్యతలు వృద్ధిబొందనిచో, దండన (శిక్ష) సక్రమముగ నిచ్చుటకు సాధ్యముకాదు. దండన సక్రమముగా లేని యెడల కాలు, చేతులు కదల్చుటకుకూడ మనుజులకు సాధ్యపడదు. కావున ఉత్త

ముడు మాటలాడునపుడు తాను నిర్వచించు ప్రకారము, తు-చ-తప్పక జరుపబడుటకు తన భావమునకు అనుగుణ్యమైన పదములనే ఉపయోగించును. తన మాటలలో పొల్లు ఏమాత్రముండకూడదనికూడ అతడు ప్రయత్నించును. పరలోక శాసనములు, మహాత్ములు, మహర్షులవాక్యములు, అను మూడు విషయములకు ఉత్తముడు భయభక్తులతో నమ్రుడగును.

జొర వాస్త్రియానిజం

ప్రాచీన ఇరాక్ లేక పరిష్యాదేశ ప్రవక్తయైన జొరవాస్త్రి (జరతుష్ట్ర) యొక్క అనుయాయులు పార్శీలు.

స్వదేశమునుండి తఱుమబడినవారై పార్శీలు హిందూదేశమునకు వచ్చి స్థిరనివాసము లేర్పరచుకొనిరి.

జొరవాస్త్రియొక్క మతగ్రంథమైన జెండ్ - అవెస్తకును, వేదమునకును సన్నిహిత సంబంధముండుట గమనార్హము. గౌతమబుద్ధ మహావీరులవలెనే జరతుష్ట్రుడును క్షత్రియుడే. ఇరాక్-లో సాంప్రదాయసిద్ధమైయుండిన కర్మబాహుళ్యమతమును సంస్కరించి, పశుహింసాయుత కర్మకాండకు బదులుగా, భూలోకములో భగవానుని పవిత్ర చిహ్నమైన అగ్ని యొక్క సామాన్యారాధనమును ప్రవేశపెట్టెను. జరతుష్ట్రుని గాథలలో కర్మమునకు ప్రాధాన్యమియక, నడవడికిని, దాని నైతిక సంకల్పమునకును ప్రాధాన్యమియబడినది. ఇట్టివి ఓహుమనో-ఆహ-ఆరమైతి అనునవి. అహురమజ్జ-దయామయుడైన భగవానుడు.

దుష్టశక్తుల నిరోధించి, దైవమార్గమున జీవయాత్రను నడుపుట కనువగు సిద్ధాంతమునే మానవజాతికి జరతుష్ట్రుడు ప్రసాదించి యున్నాడు. యుద్ధపీడని లక్ష్యమువంటిదే జొరవాస్త్రియొక్క మతలక్ష్యము. దృఢనిశ్చయముతోడను, త్యాగనిరతితోడను, లోకసేవతో కూడిన కర్మమువలననే మానవుడు ఇహలోక సుఖమును, హార్వత్ తే = పరలోక సౌఖ్యమును, అమెరతత్ = అమృతత్వమును పొందవలెను.

జరతుష్ట్రుడు - పార్శీ శిష్యులు

అహురమజ్జ:— ఎవ్వడు మాత్రము నాయాజ్ఞలవి నెనో, ఎవ్వని మాత్రము నాకు చక్కగా తెలియునో, అట్టివాడే జరతుష్ట్రుడు. అతడు తన సృష్టికర్తకొఱకును, సత్యముకొఱకును, నా పవిత్ర సందేశమును ప్రకటింపదలచియున్నాడు. ఈ కారణముచేత దివ్యవాక్కును అనగా వశీకరణశక్తి యుక్తమైన వాగ్వైభవమును నే నాతనికి ప్రసాదించెదను. (డి. జే. ఇరానీ, రచిత జరతుష్ట్రగ్రంథము నుండి) జరతుష్ట్రుని దివ్యగానమును వినుడు.—

అవాఙ్మనసగోచరడవగు పరమాత్మా? కరుణాసింధో? ప్రభో! భువిపై మోకరించి, ఆకసమువైపు చాచిన చేతులతో నిన్ను ప్రార్థించుచున్నాను. ఈ మహదానందమున సృజింపబడిన జీవకోటికి ఆనందమును చేకూర్చుటకై సమస్తజ్ఞానముతోకూడిన నిర్మల నిశ్చల బుద్ధిని, సర్వధర్మ సమృతమైన నైష్కర్మ్య సిద్ధిని, అనగా నిష్కామకర్మను నాకు అనుగ్రహింపుము. (శిష్యులతో)— కల్పాదియందు రెండు ప్రాథమిక శక్తులుండినవి. ఆ జంట, స్వతఃక్రియాశక్తి సహితమైనవి. మనోవాక్కర్మములలో మంచి, చెడ్డ, అనునవే ఈ జంట.

బుద్ధిమంతులు ఈ రెంటిలో ఉత్తమమైనదానిని గ్రహించవలెను. అధర్మముగ ప్రవర్తించుకుడు. న్యాయముగ ప్రవర్తింపుడు. దైవమును గూర్చి ప్రార్థించుడు. ఓ అహురమజ్జ! (భగవంతుడా?) విశ్వాసముగల భక్తులలో సంపూర్ణశక్తితో ధర్మము ప్రకాశించుగాత! ఎండ గాయు భూమండలమంతటను ఆర్మియే! భక్తిదేవత ప్రేమతో వసించుగాత! వారి వారి కర్మానుగుణ్యముగ సద్వలకును న్యాయమైన ప్రతిఫలము నిర్మలబుద్ధిద్వారా ప్రసాదింపబడుగాత!

(సకేవము)

శ్రీ తురీయానంద లేఖావళి

శ్రీహరిశరణమ్

అమెరికా.

ప్రియతమ స్వ...

నీ విషయము నా కేమియు సర్థము కావుట లేదు. ఇంత విచార మెందులకు? జరిగిన దేమిటి? నిద్రయందు నీకింతటి వ్యామోహమేల “సేతే సుఖం కస్తు?—సమాధినిష్ఠః” * “నిద్రా సమాధి స్థితిః”—శివమానసపూజా స్తోత్రము. ‘నాది, నాది’ అనుకొనుచున్నచో నిద్ర గలుగునా? మనస్సును తన యిచ్చవచ్చి నట్లు గంతులువేయనిమ్ము. కొంతసేపటికి అది

నిశ్చలమయి యూరకుండును. ఆ తుంటరి (మనస్సు) నడతనుగూర్చి ఏమియు విచారించవలదు. అదియే ముఖ్యాంశము. నీవు సారవిహీనుడవని యెట్లు గ్రహించితివి? నీ స్వవిషయమునం దింతటి సంభ్రమమేల? ఎండతో జ్ఞానపిపాసువు లిచ్చటికి వత్తురన్నచో వారి కొఱకు తగు నేర్పాట్లు గావించును. ఏమి? నీవు స్వవిషయమునుగూర్చియే ఆలోచించుచున్నావు. నిజముగా జెప్పుచున్నాను. ఇచ్చట ఎన్నో పనులున్నవి! ఏ పనియు లేనివాడే కూర్చోని తన్నుగూర్చి ఆలోచించుచుండును.

* సుఖనిద్ర ఎవరికి గలుగును?—సమాధినిష్ఠయందున్న పురుషునకు.

అట్టి యాలోచనవలన నేప్రయోజనమును జరుగజోదు. చాలును. ఇతరులగూర్చి కొంచె మాలోచింపుము. నీవు సమ్యక్తించినచో నిచ్చు టికి నీవు రాగల యేర్పాట్లు చేయింతును. ఇచ్చు టికి రమ్మ. సమస్తమును సరిపడును. అందర కును నా ప్రేమను దెలుపుము.

ఇట్లు,
శుభాశీర్వాచనములతో,
శ్రీ తురీయానంద

శ్రీహరిశరణమ్

భగవాను డేమిచేసినను మన మేలునకే చేయుచున్నాడన్న భావమును మన మనో ఫలకమున దృఢముగా నిలుచునట్లు ఆయన ఆశీర్వాదించుచుగాక !

మెండుగా భక్తిసాధనల నొనరింపుము. అందరకును అనుకూలమగు సమయము లభిం పదుగదా ! కావున ఎట్టి యవస్థయందుంచెనో అట్టి యవస్థయందే యుండి ఆ భగవానుని పిలుపుము. ఏల యందువా, మనమెల్లప్పుడును ఆయనను స్మరించుచు ఆయన యనుగతులము కానియెడల మఱి ఏ యితర మార్గమునను శ్రేయస్సు పడయజాలము. మనము సంపూర్ణ ముగా ఆయనకు జెందియుండిననే మనకు కల్యాణము కలుగును. ఇదియే సిద్ధాంతము. యుక్తులనయిత మీ సిద్ధాంతము సమర్థించు చున్నవి. ఈ విషయమున మహాపురుషులంద రకు ఒకటే యభిప్రాయము గలదు. బుద్ధిమం తుడు సమస్తకష్టముల నడుమ పరిభ్రమించు చున్నను భగవానుని స్మరించుచు కష్టసము దాయములను తరించిపోవుచుండును.

భగవత్ప్రపవినా భాగ్యమేమియులేదు. ఎవనికిది ఎంతవఱకు లభింపగలదో వా డంతటి శాంతిని పొందగలడు. నీవు మా కెంతోదూర మున నున్నావని తలంపకుము. దూరము దగ్గర—ఇవన్నియు మనోవ్యాపారములే. ఎంత దూరమున నున్నను మాదగ్గర నున్నట్లే. మరి చాలదగ్గర నుండుటయు మిక్కిలి దూరము కావచ్చును. నీవు ఎల్లప్పుడు మాదగ్గరనే యుండుచున్నావు.

నన్ను భగవాను డెచ్చటికి దీసికొనిపోవునో ఆయనకే గుఱుతు. ఎందు దోడ్కొనిపోయినను సరే. ఆయన పాదపద్మములందు నా మనస్సు లగ్నమగునట్లునరింపవలయుననియే నా ప్రార్థన. భగవదిచ్చయే నెఱవేఱును. అదంతయు మన మేలునకే. ఇందేమియు సందియములేదు. కాని మన మనస్సు దీనిని గ్రహింపదు. దానికంతటి ఓపికయు లేదు. ఈ విషయమును సమ్యగలిగి నచో మనము మరి యే యితరమార్గమునను శాంతిని జేకూర్చుకొనజాలము. భగవాను డేది కావించినను సరియే వాస్తవముగా అది మన మేలునకే యన్న విశ్వాసము మన బుద్ధియందు సుస్థిరముగా నాటుకొనకపోయినచో మన హృదయమున శాంతి యనునదియే యుండదు. శరీరము ధరించినచో సుఖదుఃఖములు రోగ శోకములు—ఇవన్నియు ననివార్యములే. ఇవి తప్పక కలుగును. కాని మేలుగలుగుట మంచి దనియు దుఃఖముగలుగుట చెడుపనియు తలం చుట శోచనీయము. ఇదంతయు తఱచుగా స్వార్థపరత. ప్రభువు సుఖదుఃఖములయందును రోగశోకాదులయందును మన మనస్సు తన యందే లగ్నమయియుండునట్లునరించుగాక ! ఏ సమయమునందును సచ్చింతలు మనలను వీడిపోవకుండునట్లు ఆయన ఆశీర్వాదించుగాక !

ఇదియే మనము చేయవలసిన నిష్కపటమగు ప్రార్థన.

శ్రీ స్వామివారు నిన్నాశీర్వాదించియున్నారు. ఈ శీతకాలమున నీ యారోగ్యము బాగుపడును. ఆరోగ్యము సరిపడనిచో భజనలును సాధనలును మటుమాయములగును. కావున ఆరోగ్య సంరక్షణమునకు బ్రయత్నింపవలయును. ఇది నే జెప్పినవసరములేదు.

మీరందఱు నెట్టి బ్రహ్మచారులు? శరీరమునుగూర్చి యింతగా శ్రద్ధవహించుచున్నార! శరీరధర్మమే ఇట్టిది—ఒకప్పుడు స్వస్థముగా నుండును, మఱియొకప్పుడు అస్వస్థముగా నుండును. చివరకు ఒకనాడు నశించును. ఈ శరీరమునం దొకడు గలడు. వానికి పెరుగుట గాని తగ్గుటగాని యుండదు. ఇది నీవొకనాడు కనుగొనగలవు.

భగవచ్చరణములకు ని స్మర్పించుకొంటివి కాన నీ భారమంతయు ఆయనయే భరించును. ఎట్లు చేయవలయునో అట్లే చేయించుకొనును. ఆయన చేతియంత్రమువలె ఆయన చూపిన మార్గమున నడువుము. ఆ మార్గమున జరించి నచో నీ కెట్టిభయముగాని శోకముగాని కలుగదు. భగవచ్చరణాశ్రితులకు భయమేమి? 'హరి నీలో రహారే భాయ్, తేరా బనత బనత భాసీ జాయి.' క్రమముగా సమస్తమును చక్కబడును. ఏ భావనయు నుండదు. తొట్రు పాటు సహితము అనావశ్యకము. గురుదేవుని కృపవలన అచ్చటి (చెన్నపురి మఠము) నుండి ఎన్నియో శుభకార్యము లనుష్ఠింపబడగలవు. అది నా కల్పనాదృష్టితో దివ్యముగా జూచుచున్నాడను. గురుదేవుడు తనకార్యమును తానే యొనర్చుకొనుచుండును. చేయుచున్నాడు

గూడ. ఆయనచేత యంత్రరూపమున నడుప బడువారెల్లరును ధన్యులు. నీవు వారి యంత్రమవై విశేషముగా వారికార్యముల నొనర్ప దలచియున్నావని విని నాకు నిర్భరానందము గలుగుచున్నది. నీవు ప్రతిదినమును ఆయన ప్రీయకార్యముల ననుష్ఠించి నీ జీవితమును తరింపజేసికొనుటయే కాక జనసామాన్యము సమస్తమును తరింపజేసి పరమశ్రేయోధికారివి కావలయుననియే సర్వాంతఃకరణముతో భగవానుని బ్రార్థించుచున్నాను.

భగవానుడు తనకార్యముల దా నొనర్చుకొనుచునే యుండును. కాని యీ కార్యమునం దుత్సాహపూర్వకముగ దన్ను సమర్పించుకొనువాడే ధన్యుడు, కృతకృత్యుడొనని తెలిసికొనుము. మిమ్ము భగవంతుడు తన కార్యములందు నిలిపి యీ విధముగ ధన్యులను కృతార్థులను గావింపవలయుననియే నా ప్రార్థన.

భగవానుడు మంగళమయుడు. ఎల్లప్పుడు మంగళమునే కలిగించుచున్నాడు—ఈ విషయమునందు దృఢవిశ్వాసమున్నచో మరి యెవైపును జూడనవసరములేదు. ఆయనయు ఈ భావము మనహృదయమున బాదుకొల్పును. మీరందఱును నాకొఱకు ఇట్లే ప్రార్థింపవలయును :—“నాన్యాస్పృహ రఘుపతే హృదయేఽస్మదీయే, సత్యం వదామి చ భవాః లఖిలాంతరాత్మా, భక్తిం ప్రయచ్ఛ రఘుపుంగవ నిర్భరాస్తే, కామాదిదోషరహితం కురు మానసం చ—ఓ రఘుపతీ! సత్యమునే పలుకుచున్నాను. నా హృదయమునందు ఇతరములగు కోరికలు లేవు. నీవు సర్వజగదంతరాత్మవు. (కావుననే దానిని నిశ్చయముగా నీవెఱుగుదువు) ఓ రఘుశేషా! నాకు దృఢ

భక్తినిమ్మ. మఱియు నా మనస్సును కామాది దోషరహితము గావింపుము.'—ఈ ప్రార్థనయే నాలో పూర్ణశాంతిని ఆశాభావమును కలిగించినది. ఇంతమాత్రము లభించినచో పూర్ణత్వము కడుంగడు సమీపస్థమువలె నాకు గోచరించినది. ఇది మనకు లభించినచో అమరత్వము గూడ తుచ్ఛమువలె గాన్పించును. 'పుట్టినచో మరణము తప్పదు. అమరత్వము నీకెట్లు లభింపగలదు?' అని యొకానొక కవి నుడివియున్నాడు. కాని ఈ భావముతో మరణించినచో మరణమును సార్థకమేయగును. శరీరాధార మెంత మాత్రము చింతకలుగదు. ఎప్పుడు? ఇట్టి పవిత్రభావమును బడసినపుడేకదా! మహామాయాకృత్యముల నెవడును గ్రహింపజాలడు. 'జ్ఞానినామపి చేతాంసి దేవీ భగవతీ హిసా, బలా దాకృష్య మోహాయ, మహామాయా ప్రయచ్ఛతి—ఆ దేవి భగవతి; మహామాయీ, జ్ఞానుల చిత్తములను ఆకర్షించి మోహితుల నొనర్చును.'—దేవీమాహాత్మ్యం, ౧-౫౫.

ఎల్లపుడు చేతులుజోడించి ప్రార్థనాసీనులమై యున్నట్లయిననే మనము రక్షింపబడగలము. మండెడు పిడుకనుజూచి నవ్విందట పేడ. ఈ సంసారమున నిదియే భావము.

అమ్మా! నీవు రక్షింపనిచో నా కిక రక్షకులు లేరన్న విషయము నిజమే. భగవదీచ్ఛయే జరుగగలదు. ఆయన పాదపద్మములందు మన స్సును లగ్నము గావించినచో నితరవిషయములగూర్చి ఆలోచింపనవసరములేదు. ఆయన కృపయే మన సర్వస్వము. ఎల్లపుడును ప్రార్థనాసీనుడవుకమ్మ. ప్రభుసన్నిధిని నీ ఆంతరంగిక భావములన్నియు నివేదింపుము. ఆయన యొక్కదే నీవాడన్న భావము దృఢమయినచో భయంకరభావము లేమియు నుండబోవు. సమస్త విషయములను ఆయనయే నీ కెఱిగింపగలడు.

ఇట్లు,

నీ శుభాకాంక్షి,

శ్రీ తురీయానంద

సంఘవార్తలు

చెన్నపురి శ్రీరామకృష్ణమఠమున శ్రీ వివేకానంద స్వాములవారి

- తొంబదియొకటవ జన్మదినోత్సవము

చెన్నపురి శ్రీరామకృష్ణమఠమున శ్రీమద్వివేకానందస్వాములవారి తొంబదియొకటవ జన్మదినోత్సవ తిథి పూజ 7-1-1953 బుధవారము ఉదయము 8 ఘంటలు మొదలు 11 ఘంటలవఱకు జరుపబడెను. ప్రార్థనయందును భజనయందును ఎంతటో స్త్రీ పురుషులు పాలు పుచ్చుకొనిరి. 11 ఘంటలకు హోమము జరుపబడినది. హోమానంతరము సుమారు 500 భక్తులకును 700 దర్శిద్రవ్యారామణులకును అన్నప్రసాదము పెట్టబడినది. నాడు తిథి పూజ జయప్రదముగ ముగిసినది.

11-1-1953 ఆదివారమునాడు చెన్నపురి శ్రీరామకృష్ణమఠమున బహిరంగోత్సవము జరుపబడినది. ఈ రెండు కార్యక్రమములును శ్రీరామకృష్ణమఠ సేవాసంఘ సర్వాధ్యక్షులు పూజ్యపాదులు శ్రీమత్ శంకరానందస్వాములవారి ఆగమనమువలన అత్యంత పవిత్ర కృతములైనవనట అతిశయోక్తికాజాలదు.

తిథిపూజానంతరము నాటిరాత్రి ఆరాత్రి కము జరుపబడినది. ఆసివ్వుట పూజ్యపాదులు శ్రీమత్ శంకరానందస్వాములవారు భక్తులకు దయతో దర్శన మొసగి ఆశీర్వాదించిరి. శ్రీవారి దర్శనానంతరము శ్రీసుపర్ణానందస్వా

ములవారు సభాగతులగు సాధువులయెదుటను భక్తులయెదుటను శ్రీ వివేకానందస్వాములవారి కీర్తితములగు గేయముల నాలాపించిరి.

11-1-1953 నాడు జరుపబడిన బహిరంగోత్సవమునందు నూతనక్రమ మనుసరింపబడినది. అధిక సంఖ్యాకులగు యువకులతోడను సాధువులతోడను గూడిన కైవారముచే ఎనిమిది సంప్రదములయం దిమిడియున్న శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణగ్రంథమాలా పారాయణము చేయబడెను. పూజ్యపాదులగు సర్వాధ్యక్షులు శ్రీమత్ శంకరానందస్వాములవారు ఈ సమయమును కొంతకాలముపాటు తమ దర్శనమువలన పునీతముగావించిరి. పారాయణానంతరము శ్రీమత్ రాఘవానందస్వాములవారి అధ్యక్షతను, శ్రీ దేశికానందస్వామి, శ్రీ అజయానందస్వామి, శ్రీ ఆగమానందస్వామి శ్రీ అవినాశానందస్వామియను సాధువుంగవులు సభాసదులగు భక్తులయెదుట కొలది నిమిషములపాటు పఠ్యసించిరి.

శ్రీ రాఘవానందస్వాములవారు తమ అధ్యక్షోపన్యాసమునందు శ్రీ వివేకానందస్వాములవారి జీవితవిశేషములను కార్యాచరణములను వివరించిరి. *

* స్థలాభ్యాసమువలన ఉపన్యాసముల సారాంశముల నిందు పొందుపఱుపజాలకపోయితిమి. రాబోవు సంచికయందు ప్రచురింపగలము.

తదుపరి భక్తులసంఖ్యాకులును పారాయణ గావించినవారును నాడు మతమున ప్రసాదమును గైకొనిరి.

నాటి మాధ్యాహ్నిక కార్యక్రమము కి ఘంటలకు ప్రారంభింపబడెను. ప్రపథమమున (శ్రీ) తురీమాత్మానందస్వాములవారు (శ్రీ) వివేకానందస్వాములవారి జీవితమునుగూర్చి హరి కథా కాలక్షేపముగావించిరి. 5-30 ఘంటలకు పూజ్యపాదులు సర్వాధ్యక్షులు ఆహ్వానసంఘాధ్యక్షులగు సర్ సీ. పి. రామస్వామి అయ్యర్లు గారికి స్వాగతమొసగిరి. సాయంత్ర కార్యక్రమమునకు సర్ సీ. పి. రామస్వామి అయ్యర్ గారు అధ్యక్షతవహించి తమ అధ్యక్షోపన్యాస మొసగిరి. తదుపరి గౌరవనీయులగు న్యాయమూర్తులు (శ్రీ) పి. సత్యనారాయణరావుగారు ఆంధ్రమున నుపన్యసించిరి.

పిమ్మట (శ్రీ) కె. చంద్రశేఖరన్ ఎం. ఏ. గారు 'శ్రీవివేకానందస్వాములవారి మతపరిష్కాసము' అన్నవిషయమునుగూర్చినవ్యాసమును జదివిరి. పిదప డాక్టర్ పి. సుబ్బరాయన్ గారు తమిళమున నుపన్యసించిరి. చిట్టచివర దక్షిణ కాలిఫోర్నియా వేదాంతసంఘమునకు సంబంధించిన బ్రహ్మచారి జాన్ ఆర్. హత్ (శ్రీ) వివేకానందుల నేల అమెరికనులు ప్రశంసించుదు' అన్న వ్యాసమును జదివిరి.

ఈఉపన్యాసములయనంతరమున భాధ్యక్షులు సర్ సీ. పి. రామస్వామి అయ్యర్ గారు అంతఃకళాశాలా పోటీపరీక్షలయందు పాల్గొని విజయమందినవిద్యార్థులకు బహుమతులు పంచిపెట్టిరి.

అధ్యక్షోపన్యాసానంతరము మతాధ్యక్షులు పూజ్యపాదులు (శ్రీ) కైలాసానందస్వాముల వారు అభివందనములు సమర్పించిరి.

విజ్ఞాపనము

(శ్రీ) రామకృష్ణ భగవానుడు జన్మించిన పవిత్రస్థలము కన్పరిపుష్కరిణి. ఇదియును పవిత్ర తీర్థముగా వేలకొలది ప్రజలే కొనియాడబడుచుండుట యెల్లరకును విదితమే. శ్రీవారి బాల్యజీవనసంబంధమును ప్రదేశములను పవిత్రవస్తుసముదాయమును జాగ్రత్తపఱచుటకై శ్రీ రామకృష్ణ సంస్థ నిర్వాహకులు ప్రయత్నించుచున్నారు. అచ్చట శ్రీ రామకృష్ణులవారి మందిరమును దానియందు నలువ తాటివిగ్రహ ప్రతిష్ఠాపనమును దాని పరిసరమున శ్రీ రఘువీరమందిరమునుగూడ నిర్మించి ఆ స్థలమునకు బేలూరుమతస్థులు శోభను కలిగించియున్నారు. దాని పరిసరముననే యున్న అధికౌతాల యెల్లరకును ఎంతో ఉపయోగకరముగ నున్నది. ప్రస్తుతము అచట నపుడపుడు వ్యాధిపీడితులై కష్టములకు లోనగుచున్న ప్రజానీకము నారోగ్యప్రదానముకొఱకు ఒక చికిత్సాకేంద్రమును, అచట జరుగుచున్న ప్రారంభ పాఠశాలను Ideal Basic School (బేసిక్ పాఠశాలగా) మార్పుటకును, పుస్తకభాండాగారమును నెలకొల్పుటకును, అచట పనిచేయుచున్న సాధువులకు

వసతిగృహమును నిర్మించుటకును, హలధారి పుష్కరిణి సరస్సును మరమ్మత్తుచేయుటకును, చలిజ్వరమువలన బాధపడుచున్న స్థానికప్రజల ఆరోగ్యమును గాపాడుటకును ఎంతయో ధన మోవశ్యకము.

ఆ కేంద్రమును చక్కగ నడపుటకుకూడ ఆర్థికసహాయ మత్యంతావసరమైయున్నది.

దానశీలరగు దాతలెల్లరు ఈ కార్యమున ధనసహాయము గావించి మా కార్యక్రమమును జయప్రథము గావించుగని ప్రార్థించుచున్నారము.

విరాళములు ధనరూపమున నేమి వస్తురూపమున నేమి కృతజ్ఞతతో స్వీకరింపబడును ఇట్లు,

(శ్రీ) వగ్దానందస్వామి.

విరాళము లీ క్రింది విలాసమునకు సంపాద్య :

SWAMI VAGALANANDA,
President,
Sri Ramakrishna Math,
KAMARIPUKUR,
Hubli Dt., West Bengal.

OUR ENGLISH PUBLICATIONS

Books at Concession Rates to VEDANTA KESARI Subscribers

(While placing order please mention your V. K. Subs. No. without fail)

NAMES OF BOOKS		Original Price		Concession Price	
		Rs.	As.	Rs.	As.
Sri Ramakrishna the Great Master	{(Calico) ...	25	0	24	0
	{(Morocco) ...	35	0	33	8
The Gospel of Sri Ramakrishna	{(Calico) ...	20	0	18	12
	{(Morocco) ...	30	0	28	2
Sayings of Sri Ramakrishna	...	5	0	4	11
Thus Spake Sri Ramakrishna	...	0	6	0	6
Tales and Parables of Sri Ramakrishna	...	2	8	2	5
Sri Ramakrishna: His Unique Message	...	2	0	1	14
Sri Ramakrishna and His Mission	...	0	10	0	9
The Master and the Disciple	...	2	0	1	14
Sri Sarada Devi (Ordinary)	...	6	0	5	10
(De Luxe)	...	9	0	8	8
Inspired Talks (Board)	...	2	0	1	14
" (Calico)	...	3	0	2	13
Hinduism	...	1	0	0	15
Education	...	0	12	0	11
The Eternal Companion (Ordinary)	...	2	4	2	2
" (Calico)	...	3	4	3	0
Thus Spake Vivekananda	...	0	6	0	6
For Thinkers on Education	...	3	0	2	12
The Story of a Dedicated Life	...	3	0	2	12
The Message of Eternal Wisdom	...	3	0	2	12
God and Divine Incarnations	...	2	4	2	2
The Ancient Quest	...	1	8	1	6
Sri Krishna, The Pastoral and King-maker	...	1	2	1	0
Isavasya Upanishad	...	0	12	0	11
Kenopanishad	...	0	12	0	11
Kathopanishad	...	1	8	1	6
Prasnopanishad	...	1	0	0	15
Mundakopanishad	...	1	0	0	15
Mandukyopanishad	...	0	12	0	11
Taittiriya Upanishad	...	2	0	1	14
Svetasvatara Upanishad	...	1	8	1	6
Brihadaranyaka Upanishad	...	7	8	7	0
Srimad-Bhagavad-Gita	...	7	0	6	8
Bhagavad-Gita: the Song of God	...	2	12	2	9
Upadeshasahasri	...	3	8	3	4
Atmabodha	...	4	0	3	12
Yatindramatadipika	...	5	0	4	11
Srimad Bhagavatam: the Wisdom of God	...	3	8	3	4
Stotratatna	...	0	12	0	10
Divine Life	...	3	0	2	13
Universal Prayers	...	2	4	2	2
Prince of Ayodhya (Ordinary)	...	3	0	2	12
" (Calico)	...	4	8	4	4
Vedic Religion and Philosophy (Board)	...	2	8	2	5
" (Calico)	...	3	8	3	4
Narada Bhakti Sutras (Just Out)	...	3	0	2	13

Please ask for the Detailed Catalogues of our Tamil and Telugu Books

SRI RAMAKRISHNA MATH, Publication Department, MYLAPORE, MADRAS-4

శ్రీ మద్భగవద్గీత

శ్రీ నిర్వికల్పానందస్వామిచే అనువదించబడినది. ప్రతిపదార్థ టీకాతాత్పర్య శ్రీధరీయ టీకాసార విశేషాంశ సహితము. సీతా తత్త్వమును వివరణ ప్రాయమగు వ్యాసరాజముతో నలరారుచున్నది.

...ఇందలి పాద దీపికలన్నియు అమృతబిందువులు.

—వేలూరి శివరామశాస్త్రి

...కడు సుందరమై విశేషార్థమందరమై యున్నది.

—అంధ్రప్రభ

424 పుటలు

వెల : రూ. 3-0-0

శ్రీ బ్రహ్మనందబోధనలు

(శ్రీ బ్రహ్మనందస్వామి జీవితోపదేశములు)

గ్రంథకర్తయు అనువాదకర్తయు : శ్రీ చిరంతనానందస్వామి

ప్రవర్ణముఖచిత్రము శ్రీ రామకృష్ణబ్రహ్మనందస్వామిల ఛాయాచిత్రములు గలవు.

భక్తులకును సాధకులకును కల్పతరువువంటిది. ఆధ్యాత్మిక జీవనరంగమున సాధకులు అనుసరింపవలయు మార్గములన్నియు నిందు విపులముగ వివరింపబడియున్నవి.

జీవితభాగమున శ్రీ రామకృష్ణమానసపుత్రుడగు శ్రీ బ్రహ్మనందస్వామిలవారి వ్యక్తిత్వము, ప్రతిభాతిశయము, నిరంతరభగవదనుసంధానదీక్ష, లోకసంగ్రహకర్మాచరణము, శిష్యశిక్షణము మున్నగు సంశయములేట తెల్లముగ రచింపబడియున్నవి.

ఉపదేశభాగమున భగవదస్తిత్వము, భగవదస్వేషణము, ఆత్మసమర్పణము, పూజాధ్యానములు, నామ స్మరణము, మంత్రోపదేశము, జపము, తపము, మండలినిప్రబోధము, సాధనాంతరాయనిరోధము, మనోనిగ్రహము, సాక్షాత్కారము మున్నగు విషయములు మృదుమధురమై శ్రావ్యమై రసోచితమయిన భాషయందు గురుశిష్య సంవాద రూపమున అనువదించబడియున్నవి.

ఈ గ్రంథపఠనమున భక్తులను సాధకులను సంపూర్ణఫలమునందగలరనుట నిశ్చయము!

344 పుటలు ప్రజ్వలముగు ప్రథమముద్రణము : క్లౌజుకాగితములు. వెల : రూ. 3-8-0

ఇట్లు వ్రాయుడు :

శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, చెన్నపురి

శ్రీ శారదా దేవి జీవిత చరిత్ర

శ్రీ చిరంతనానందస్వామి విరచితము

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు ఆదర్శయోగిని, ఆదర్శమాతయు నగు మహాసీయారాలి సమగ్ర జీవిత చరిత్ర!

అర్థముననే కాక భాషనుగూడ మీ యీ రచన అమృతధారావాహిని
...మీ గ్రంథము వాఙ్మయమున చిరస్థాయి.

—వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

ప్రతి స్త్రీయును పురుషుడును... చమనవలసిన గ్రంథమిది... అమృత కలశము!... అనన్య సామాన్య నీతిమంజరి... తియ్యని తేలుగు... పాలవంటి శైలి...

— ఆంధ్రప్రభ

వెల : రూ. 1-12-0

256 పుటలు

ఇట్లు వ్రాయుడు :

శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైసూరు, చెన్నపురి

లాల్జి గోధు & కంపెనీవారి

లాల్జి గోధు అండ్ కో
సాకార్ పేట, మదరాస్

(L.G 9-8)

శ్రీ రామకృష్ణమత ప్రచురణములు

496 పుటలు శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము
దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము! రూ. 5-0-0

344 పుటలు బ్రహ్మానంద బోధనలు
ప్రజ్వలముగు ప్రథమ ముద్రణము! రూ. 3-8-0

540 పుటలు శ్రీ రామకృష్ణ బోధామృతము (సంగ్రహ జీవితసహితము)
సర్వాంగ సుందరమగు చతుర్థ ముద్రణము వెల రూ. 3-4-0

480 పుటలు శ్రీ మద్భగవద్గీత
శ్రీధరీయ టీకాసారప్రతిపద టీకాతాత్పర్య విశేషార్థ సహితము రూ. 3-0-0

432 పుటలు శ్రీ వివేకానంద జీవిత చరిత్ర
పండిత పామర రంజకమైన కైలి. అందమగు 6-వ కూర్పు రూ. 3-0-0

256 పుటలు శ్రీ శారదాదేవి చరిత్ర
ఇంటింటను ఉండలేని దివ్యగ్రంథము. ఘడ్గులాలుకు రెండవ కూర్పు వెల రూ. 1-12-0

186 పుటలు శ్రీ నాగమహాశయుని జీవిత చరిత్ర
(అడర్ప్రాయుడగు గృహస్థుని జీవితము) వెల రూ. 1-4-0

శారదా ప్రసంగములు	...	2 8 0	గురూపదేశములు	...	0 8 0
ప్రబోధతత్వాకరము	...	2 4 0	నాసంస్కరణ యుద్ధవిధానము	...	0 6 0
రాజయోగము	...	2 4 0	నా గురుదేవుడు	...	0 6 0
కర్మయోగము	...	1 8 0	శ్రీ పరమహంస జీవిత సంగ్రహము	...	0 4 0
భక్తియోగము	...	1 4 0	నవీన భారతదేశము	...	0 4 0
వివేకానందలేఖావళి (మొదటి భాగము)	...	1 8 0	ముక్తిమార్గము	...	0 8 0
వివేకానందలేఖావళి (రెండవ భాగము)	...	1 8 0	సర్వం విష్ణుమయం జగత్ (తెలుగు)	...	0 8 0
అనుపాన వేదాంతము	...	1 4 0	శ్రీ రామనామ సంకీర్తనము	...	0 1 0
వివేక సూక్ష్మోదయము	...	1 0 0	యలిగితము (పద్యకావ్యము)	...	0 1 0
శ్రీ పరమహంస సీతికా రత్నములు	...	0 12 0	నా మతము	0 0 6	దజను 0 5 0
భక్తిమార్గము	...	0 8 0	సింహ గర్జన	0 0 6	దజను 0 5 0
పీకాగో నగోపన్యాసములు	...	0 8 0			

ఇవియేకాక

సంస్కృత, ఆంగ్ల, ద్రావిడ, హిందీ, కన్నడ గ్రంథములును

వేదాంతశేసరి (ఆంగ్లము) శ్రీ రామకృష్ణ విజయము (తమిళము)

అను మాన ప్రతికలును మాయుద్ధ దొరకును

ఇట్లు, ప్రాయము:

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమతము, మైలాపూరు, చెన్నపురి.

సంపాదకులు: శ్రీ ఋతజానందస్వామి

శ్రీ కే. ఎస్. ఎస్. రాజన్ గారిచే ది జ్యూనియర్ ప్రెస్ లిమిటెడ్ (జి. టి. మద్రాసు) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ శుద్ధసత్తానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమతము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది. 16-2-53.